

แบบเรียนการเขียนคำควมกล้าสำหรับชาวต่างชาติ

สารนิพนธ์
ของ
อภิญา ปานชา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
มีนาคม 2557

แบบเรียนการเขียนคำควมกล้าสำหรับชาวต่างชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

มีนาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบเรียนการเขียนคำควมกล้าสำหรับชาวต่างชาติ

บทคัดย่อ
ของ
อภิญญา ปานชา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
มีนาคม 2557

อภิญญา ปานชา. (2557). *แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับชาวต่างชาติ และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ มีประสิทธิภาพ 87/89.50 มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอน เรื่องคำควบกล้ำ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติได้

TEXTBOOK OF WRITING CLUSTER FOR FOREIGN LEARNERS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

March 2014

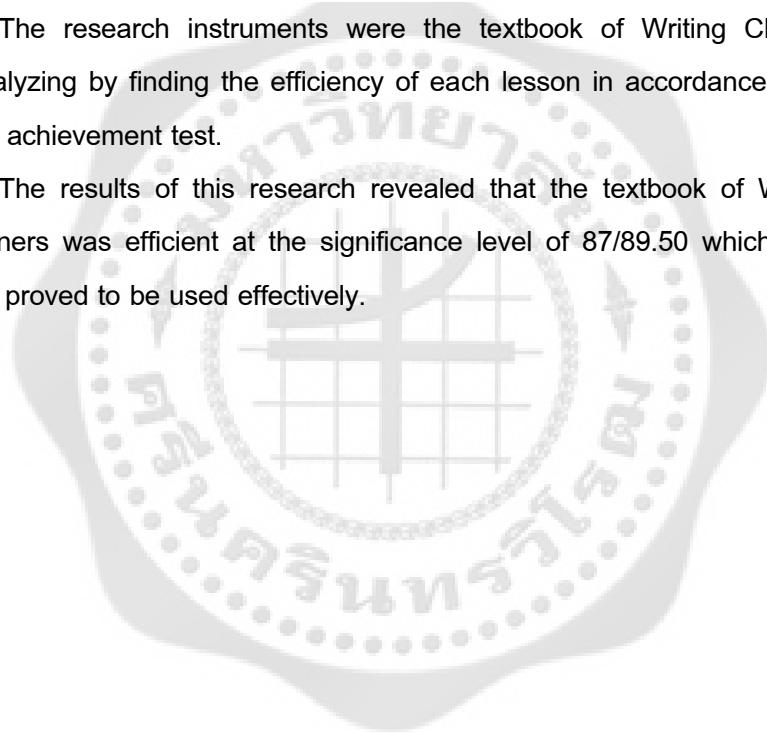
Aphinya Pancha. (2014). *Textbook of Writing Cluster for Foreign Learners*. Master's Project M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Pattaya Jitmetta.

The purposes of the research were 1) to construct the textbook of Writing Cluster for Foreign Learners 2) to find the efficiency of the textbook according to the efficiency criteria of 80/80.

The population and the sample group used in this research consisted of Chinese 3rd year students who are studying at Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi in their 2nd semester of the academic year 2014.

The research instruments were the textbook of Writing Cluster for Foreign Learners, analyzing by finding the efficiency of each lesson in accordance with the Criterion 80/80 and an achievement test.

The results of this research revealed that the textbook of Writing Cluster for Foreign Learners was efficient at the significance level of 87/89.50 which was higher than standard and proved to be used effectively.

สารนิพนธ์
เรื่อง
แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ

ของ
อภิญญา ปานชา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่ มีนาคม พ.ศ. 2557

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....
(อาจารย์พัชญา จิตต์เมตตะ)

..... ประธาน
(อาจารย์พัชญา จิตต์เมตตะ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศร)

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์การเขียนคำความกล้าสำหรับชาวต่างชาติฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก อาจารย์พัชญา จิตต์เมตตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา และคำแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้สารนิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.วิรัชกร ทองหล่อ ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร รองศาสตราจารย์ จินตนา พุทเมตตะ และ รองศาสตราจารย์ รุ่งฤดี แผลงศร กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ได้ ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ และคอยให้คำแนะนำตลอดการศึกษาหลักสูตรนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัมพร แก้วสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มีชัยเอี่ยมจินดา และ อาจารย์โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และคอยให้กำลังใจในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้มาโดยตลอด พร้อมทั้งให้คำแนะนำชี้แนะข้อบกพร่องทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดและแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์อรัญญา ศรีจารย์ ผู้ประสานงานในการขอใช้สถานที่ในการวิจัย ที่อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำระหว่างการทดลองใช้เครื่องมือ ขอขอบใจนักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2556 ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมาโดยตลอด

ขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกคน พี่ และเพื่อนร่วมรุ่น 53 สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่คอยเป็นกำลังใจให้คำปรึกษา และให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยทุกด้าน ตลอดการวิจัยครั้งนี้

เหนืออื่นใดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่ง นายเฉลิม แสงบุญส่ง นายชะเอม ปานชา นางพรทิพย์ ปานชา ที่ได้ให้ชีวิต ให้ความรู้ ให้โอกาสทางการศึกษา ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจ กำลังสติปัญญาในการศึกษา คุณประโยชน์ประการใดที่เกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอยกให้แก่ท่านผู้มีคุณูปการและครอบครัวอันเป็นที่รัก ที่ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จมาได้จนถึงทุกวันนี้

อภิญา ปานชา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	3
เนื้อหาในการทำแบบเรียน	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
สมมุติฐานในการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน	5
ความหมายของแบบเรียน	5
ความสำคัญของแบบเรียน	7
ลักษณะของแบบเรียนที่ดี	7
การสร้างแบบเรียน	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	13
ความหมายของการเขียนสะกดคำ	13
ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ	14
ปัญหาในการสอนเขียนสะกดคำ	14
การสอนเขียนสะกดคำ	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	19
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำควบกล้ำ	20
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำควบกล้ำ	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำควบกล้ำ	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า	
3	วิธีดำเนินการวิจัย	25
	การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
	การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน	26
	ประเมินโดยการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ	26
	ประเมินโดยการทดลองกับกลุ่มทดลอง	27
	สถิติสำหรับหาคุณภาพของเครื่องมือ	27
	ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียน	28
	การดำเนินการวิจัย	29
	การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์	30
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32
	การวิเคราะห์ข้อมูล	32
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	36
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	36
	ความสำคัญของการวิจัย	36
	ขอบเขตของการวิจัย	36
	วิธีดำเนินการวิจัย	37
	สรุปผลการวิจัย	37
	อภิปรายผล	38
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย	40
	บรรณานุกรม	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	46
ภาคผนวก ก	47
ภาคผนวก ข	52
ภาคผนวก ค	56
ภาคผนวก ง	67
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	121

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการเขียนคำควบกกล้าสำหรับชาวต่างชาติ ด้านเนื้อหา	28
2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการเขียนคำควบกกล้าสำหรับชาวต่างชาติ ด้านรูปเล่ม	28
3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของแบบเรียน การเขียนคำควบกกล้าสำหรับชาวต่างชาติ	29
4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล	30
5 แสดงคะแนนจากการทำแบบฝึกทำยบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนการเขียน คำควบกกล้า สำหรับชาวต่างชาติ	33
6 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแบบเรียนการเขียน คำควบกกล้าสำหรับชาวต่างชาติ ทั้ง 5 บท	34
7 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการเขียนคำควบกกล้าสำหรับชาวต่างชาติ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80	35

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันโลกได้พัฒนาไปสู่ยุคแห่งการสื่อสารไร้พรมแดน ภาษาจึงทำหน้าที่เป็นสื่อกลาง ในการติดต่อสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมวลมนุษยชาติ ดังนั้นจึงเกิดการเรียนรู้ภาษาอื่นนอกเหนือจาก ภาษาแม่ของตน เพื่อให้สื่อสารเข้าใจตรงกันและเพื่อประโยชน์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อาทิ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านการท่องเที่ยว ด้านการศึกษา ด้านวัฒนธรรม ฯลฯ การเรียนรู้ ภาษาที่สองหรือภาษาต่างชาติจึงเป็นวัฒนธรรมใหม่ที่กำลังก้าวเข้าสู่ความเป็นสากล

ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาหนึ่งที่มีการสืบทอดมาอย่างยาวนานในฐานะภาษาประจำชาติ เป็น อีกภาษาหนึ่งที่นานาประเทศให้ความสนใจศึกษา จากการสำรวจของกระทรวงการต่างประเทศ พบว่า มีสถาบันการศึกษามากกว่า 114 แห่งทั่วโลกที่เปิดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างเต็มรูปแบบ (สุภา ปานเจริญ. 2554) ทั้งในทวีปเอเชีย ยุโรป อเมริกา และออสเตรเลีย แม้แต่ในประเทศไทยก็มี สถานศึกษาต่างๆ ที่เปิดหลักสูตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนกระทั่งถึงระดับ อุดมศึกษา (ศรีวิไล พลมณี. 2545: 15) นอกจากนี้ยังมีการเรียนการสอนเป็นส่วนบุคคลอีกจำนวนมาก

การเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติจึงเป็นที่นิยม และกำลังขยายตัวไปสู่ ทั่วทุก ภูมิภาคของโลก แต่ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเรียนเพื่อพูดสื่อสารได้เท่านั้น ส่งผลให้ไม่เกิดความชำนาญใน การใช้ภาษา ดังนั้นการเรียนภาษาไทยให้สัมฤทธิ์ผลผู้เรียนต้องเรียนทั้ง ฟัง พูด อ่าน และเขียน ควบคู่กันไป เพื่อให้การสื่อสารในระยะยาวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยผู้เรียนต้องฝึกฝนและพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน อยู่เป็นประจำ ควรใช้ให้ถูกต้องพร้อมทั้งฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ โดยเฉพาะทักษะทางการเขียน เป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งที่ส่งผลให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวได้ เนื่องจากการเขียน เป็นการสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก จากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน (จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ; บาหยัน อิมสำราญ. 2548: 181) เป็นทักษะการใช้ภาษาแทนคำพูด และสื่อ ความหมายบันทึกเป็นหลักฐานได้นานกว่าคำพูด หากเขียนไม่ถูกต้องการสื่อความก็จะผิดตามไปด้วย อีกทั้งการเขียนยังมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก เช่น ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การจดบันทึกเหตุการณ์ การบันทึกความรู้และถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์จากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง (บันลือ พฤกษ์วัน. 2522) ดังนั้นผู้เขียนจะต้องเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธีเรียงร้อยคำให้ถูกต้อง ชัดเจนตามที่ผู้เขียนต้องการ ถ้าหากสะกดคำผิดเขียนคำผิดพลาดหรือตกหล่นจะทำให้ความหมายของ คำนั้น เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้สื่อสารเข้าใจไม่ตรงกัน หากสามารถเขียนคำให้ถูกต้องอักขรวิธีได้ นอกจาก จะช่วยให้อ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้องยิ่งขึ้นแล้ว ยังทำให้สื่อความหมายได้แจ่มชัดและยังช่วยให้ผู้อ่าน เข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้องรวดเร็วและก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่ผู้อ่านข้อเขียนนั้นด้วย (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: คำนำ)

ในการเรียนรู้ภาษานั้น ทักษะการเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน แต่ก็เป็นทักษะที่ยากสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง ดังทฤษฎีของนักภาษากลุ่ม Structuralism และนักจิตวิทยาในกลุ่ม Behaviorist เชื่อว่า ความยากของการเขียนภาษาที่สองขึ้นอยู่กับความแตกต่างของภาษาที่สองกับภาษาแม่ กล่าวคือ การเรียนภาษาที่สองนั้นผู้เรียนมักจะเปรียบเทียบภาษาที่ตนเรียนกับภาษาแม่ของตนเอง (ศรีวิไล ดอกจันทร์. 2529: 93) เช่น ในชาติที่มีเฉพะเสียงกลางและเสียงต่ำ มักคุ้นชินแต่เสียงพยัญชนะในภาษาแม่ของตน ส่งผลให้ไม่แม่นยำในเรื่องอักษรสามหมู่และเขียนพยัญชนะเสียงสูงในภาษาไทยผิด ชาติที่ไม่มีคำควบกล้ำใช้ มักเขียนคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง เป็นต้น และนอกจากอิทธิพลของภาษาแม่แล้ว ยังมีสาเหตุด้านอื่นๆ ที่ส่งผลให้ผู้เรียนเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้องนั่นคือ การไม่รู้หลักภาษาตีพอ การสับสนเกี่ยวกับมาตราตัวสะกด การไม่รู้ความหมายของคำการเขียนตามการออกเสียง และความแตกต่างทางด้านโครงสร้างภาษา (พาน จงบินห์. 2552: บทคัดย่อ) ซึ่งสอดคล้องกับ ประเทือง คล้ายสุบรรณ์ (2529: 30 – 34) ที่กล่าวไว้ว่า สาเหตุการเขียนภาษาไทยผิด เพราะออกเสียงผิดเห็นรูปคำหรือตัวอย่างที่ผิด ใช้แนวเทียบคำผิด ไม่ทราบความหมายของคำ ไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งผู้เรียนแต่ละชาติแต่ละภาษาต่างมีปัญหาในการเขียนภาษาไทยในหลายด้านที่คล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะปัญหาในการเขียนคำควบกล้ำ ภาษาไทยมีพยัญชนะต้นสองตัวออกเสียงควบกล้ำกัน แต่ภาษาแม่ของผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ใช้พยัญชนะควบ เมื่อไม่มีพยัญชนะควบจึงไม่สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง ดังนั้นผู้เรียนส่วนใหญ่จึงเขียนคำตามเสียงที่ออก ภาษาที่ใช้เขียนจึงมีพยัญชนะต้นเพียงตัวเดียว เช่น คำว่า กราบ แต่เขียนเป็น กาบ ความหมายของคำย่อมผิดเพี้ยนไปจากเดิมส่งผลให้การสื่อความหมายผิดตามไปด้วย และการสื่อสารก็จะไม่ประสบผลสำเร็จ

จากความสำคัญของการเขียนที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงมีแนวคิดที่จะสร้างแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติขึ้น เพื่อให้ชาวต่างชาติได้ฝึกฝนทักษะการเขียนคำควบกล้ำ เรียนรู้และจดจำรูปคำในบริบทและสถานการณ์ ที่แตกต่างกันไป โดยยึดแนวทางตามที่ ประเทือง คล้ายสุบรรณ์ (2529: 35) ได้กล่าวไว้ว่า การแก้ไขการเขียนภาษาไทยผิดนั้นจะต้องอาศัยความเข้าใจสาเหตุที่ผิดแล้วแก้ไข ฝึกเขียนคำให้มากที่สุดพร้อมทั้งจดจำรูปคำนั้นให้ได้ เพื่อให้ผู้เรียนเขียนคำควบกล้ำได้ถูกต้องตลอดจนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีพื้นฐานที่ดีในการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาไทยในระดับสูงต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติให้ได้ ตาม

เกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ได้แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเป็นแนวทางในการสร้างสื่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ นักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 10 คน จากการคัดเลือกโดยพิจารณาจากผลการทดสอบการเขียนคำควบกล้ำต่ำกว่าร้อยละ 50

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 1 สิงหาคม 2555 – กุมภาพันธ์ 2556 วางแผนโดยเขียนโครงการ เพื่อดำเนินการวิจัย และประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ระยะที่ 2 มีนาคม 2556 – ตุลาคม 2556 สร้างเครื่องมือในการวิจัย สร้างแบบเรียน และปรับปรุงแก้ไข

ระยะที่ 3 พฤศจิกายน 2556 – มกราคม 2557 เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุปและอภิปรายผล

เนื้อหาในการทำแบบเรียน

เนื้อหาของแบบเรียนเรื่องคำควบกล้ำ ประกอบไปด้วยเนื้อหาจำนวนทั้งสิ้น 5 บท โดยจัดหมวดหมู่คำควบกล้ำแบ่งตามลักษณะของพยัญชนะ คือ อักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ ดังนี้

บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคำควบกล้ำ

บทที่ 2 อักษรควบแท้ ได้แก่ กร-,กล-,กว-,ตร-,ปร-,ปล- (อักษรกลาง)

บทที่ 3 อักษรควบแท้ ได้แก่ ขร-,ขล-,ขว-,ผล- (อักษรสูง)

บทที่ 4 อักษรควบแท้ ได้แก่ คร-,คล-,คว-,พร-,พล- (อักษรต่ำ)

บทที่ 5 อักษรควบไม่แท้ ได้แก่ จร-,จร-,สร-,จร-,ทร-

นียมศัพท์เฉพาะ

1. **แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำ** หมายถึง แบบเรียนประกอบการเรียนการสอนสำหรับชาวต่างชาติที่ใช้เพื่อฝึกฝนให้มีทักษะการเขียนคำควบกล้ำที่ถูกต้อง โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเรียงลำดับเนื้อหาในการฝึกจำนวน 5 บท
2. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนชาวจีนที่เรียนภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สมมุติฐานในการวิจัย

แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามที่กำหนดไว้คือ 80/80

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำควบกล้ำ
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำควบกล้ำ
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำควบกล้ำ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับชาวต่างชาติ จึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 ความหมายของแบบเรียน

แบบเรียน หมายถึง หนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้สำหรับการเรียนมีสาระตรงตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างถูกต้อง อาจจะมีลักษณะเป็นเล่มเป็นแผ่น หรือเป็นชุดก็ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2507)

สุณีย์ อุตศาสตร์ (2526: บทนำ) ได้แสดงทัศนะว่า แต่เดิมเคยเรียกหนังสือ “แบบเรียน” ต่อมาได้กำหนดให้เรียกใหม่ว่า “หนังสือเรียน” หนังสือเรียนอาจจะเรียกต่างๆ กัน เช่น แบบเรียน แบบสอนอ่าน หนังสืออ่าน หนังสืออ่านประกอบ ดังนั้น “แบบเรียน” หรือ “หนังสือเรียน” มีความหมายเดียวกัน แบบเรียนหรือหนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนที่มีความสำคัญมากต่อผู้เรียนและผู้สอน กล่าวได้ว่าแบบเรียนเป็นหัวใจของการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะแบบเรียนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาในแบบเรียนต้องมีความหมาย ชี้ให้เห็นแนวทางการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม แนะนำแหล่งความรู้แก่ผู้เรียน และผู้สอน

จิวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527: 111) ได้กล่าวถึง แบบเรียน ไว้ว่า แบบเรียน คือ หนังสือ ที่ใช้สอนเป็นหลักในวิชาที่เรียนของเด็กแต่ละระดับชั้น หนังสือแบบเรียนจะต้องมีการจัดลำดับ เนื้อเรื่องให้เหมาะสมและถูกต้อง เพื่อเป็นอุปกรณ์การเรียนอันสำคัญสำหรับวิชาที่กำหนดให้

หทัย ตันหยง (2528: 29) กล่าวถึง แบบเรียนหรือหนังสือเรียนสรุปได้ว่าหนังสือเรียน เป็นสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ (Printing Materials) ที่ดีที่สุดที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ซึ่งมีลักษณะเป็น วัสดุการอ่าน (Reading Materials) สร้างขึ้นอย่างมีระบบ และบรรจุเนื้อหาความรู้ที่ก้าวหน้าทันสมัยลงใน หนังสือเรียน

จินตนา ไบกาชฎี (2534: 20 – 23) ให้ความหมายว่า หนังสือแบบเรียน คือ หนังสือ ที่รวบรวมวิชาความรู้ในหมวดวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งมีเนื้อเรื่องตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างถูกต้อง และครบถ้วน หนังสือเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการเรียนการสอนโดยเฉพาะ จึงมีหลักเกณฑ์การเขียน เป็นพิเศษ เช่น เขียนเป็นรายวิชาสำหรับเรียนตามระดับชั้นต่างๆ มีความยากง่ายตามวัยของผู้เรียน มีลักษณะการเรียบเรียงเป็นวิธีการเชิงวิชาการให้แต่ข้อเท็จจริง เทียงธรรม เมื่อจบบทเรียน แต่ละบท ทำเล่มมักจะมีกิจกรรมเสนอแนะการเรียนการสอน

อัมพร แก้วสุวรรณ (2548: 9) กล่าวว่า แบบเรียนหรือหนังสือแบบเรียนนั้น หมายถึง หนังสือบังคับเรียนตามหลักสูตรของระบบศึกษา โดยในชั้นหนึ่งๆ จะมีหนังสือที่กำหนดไว้เป็นแบบเรียน อยู่จำนวนหนึ่ง เช่น แบบเรียนสังคมศึกษา แบบเรียนวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

ธวัช ปุณโณทก (2550: 3) ได้กล่าวว่า แบบเรียนคือหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียน ในโรงเรียนทุกสาขาวิชา และมีเนื้อหาความรู้ หลักการ และวิธีการเรียนการสอน ที่กำหนดขึ้นใช้ในการเรียน การสอนระดับชั้นใดชั้นหนึ่ง

นอกจากนี้ ยังมีผู้ให้ความหมายของแบบเรียนซึ่งแปลจากคำว่า “textbook” ในภาษาอังกฤษ ดังนี้

โรเบิร์ต เบียเยดท์ ผู้ร่วมงานของลี เจ คอนแบช (หทัย ตันหยง. 2528: 26; อ้างอิงจาก Lee, J. Cronbach. 1985. *Aptitudes and Instructional Methods: a Handbook for Research on Instructions*. pp. 3, 96) กล่าวถึงหนังสือเรียน “textbook” ว่า หนังสือเรียนโดยพื้นฐานทั่วไปก็มีลักษณะ เช่นเดียวกับหนังสือประเภทอื่นๆ กล่าวคือ เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด สานต่อวัฒนธรรมความรู้ต่างๆ ให้สืบเนื่องกันโดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม แต่โดยลักษณะทางบทบาท หน้าที่ของหนังสือเรียนนั้นก็คือ การสนองความมุ่งหมายทางวิทยาการระดับสูง อย่างมีระบบแบบแผน ทั้งในเชิงวิเคราะห์และวิจัย

จากที่กล่าวมานั้นสามารถสรุปได้ว่า หนังสือเรียนหรือแบบเรียนเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาตรงตาม หลักสูตรและความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน และมีการจัดเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ

1.1.2 ความสำคัญของแบบเรียน

โกซัย สาริกบุตร (2520: 10) กล่าวถึง ความสำคัญของแบบเรียนไว้ ดังนี้

1. แบบเรียนเป็นแหล่งข้อมูลที่จะให้เนื้อเรื่องและคำตอบปัญหาต่างๆ อย่างมีขอบเขตในรายวิชานั้นๆ และเหมาะกับระดับความรู้ของผู้เรียนในชั้นนั้น
2. แบบเรียนเป็นแหล่งสำหรับตรวจสอบผลการทดลองกฎเกณฑ์หรือทฤษฎีต่างๆ ว่าตรงกับการทดลองจริง หรือตรงกับแหล่งอื่นหรือไม่
3. แบบเรียนเป็นแหล่งกิจกรรม เป็นคู่มือแนะแนวทางให้เกิดการศึกษาสอบสวนหรือค้นคว้าทดลอง แต่แบบเรียนก็เฉลยและบอกผลการทดลองไว้แล้ว
4. แบบเรียนมีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือที่กะทัดรัด ช่วยสรุป ช่วยย้ำความรู้ความเข้าใจอย่างมีระเบียบ ทั้งยังมีกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดเสริมสร้างความเข้าใจให้พัฒนาสูงขึ้นไปเรื่อยๆ ตามระดับชั้นเรียน

สุทินย์ อุตศาสตร์ (2526: คำนำ) ได้กล่าวว่า แบบเรียนเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาที่มีอยู่ในแบบเรียนจึงต้องมีความหมายทั้งสิ้น เพราะจะชี้ให้เห็นแนวความรู้วิธีการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรม และแนะนำแหล่งความรู้ให้แก่ผู้เรียนและผู้สอน

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 8) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนสรุปได้ดังนี้

1. แบบเรียนช่วยให้เกิดการฝึกทักษะทั้งสี่ทางภาษา คือ ทักษะการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน การพัฒนาทักษะทางภาษานั้น ครูจะสามารถปฏิบัติได้ง่ายขึ้นเมื่อใช้แบบเรียนเป็นเครื่องช่วยในการเรียนและเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม
2. แบบเรียนเป็นส่วนของการเสริมสร้างความคิดและกระตุ้นให้เกิดความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ต่อไป
3. แบบเรียนเป็นเสมือนคู่มือการเรียนของนักเรียน และเป็นคู่มือการสอนของครู
4. แบบเรียนเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนให้แก่ครู
5. แบบเรียนเป็นเครื่องช่วยประเมินผลการเรียนการสอนแก่ครูและนักเรียน

จากที่กล่าวมานั้นจะเห็นได้ว่า แบบเรียนมีความสำคัญทั้งต่อครูและนักเรียน เนื่องจาก เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญ เป็นคู่มือการจัดการเรียนการสอน ช่วยให้เกิดการพัฒนาทักษะทั้งสี่ และส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาด้วยตนเอง โดยแบบเรียนที่ดีเนื้อหาจะต้องมีความหมาย และมีคุณค่าเพราะจะชี้ให้เห็นแนวความรู้ วิธีการเรียน และการจัดกิจกรรม

1.1.3 ลักษณะของแบบเรียนที่ดี

รัฐจวน อินทรกำแหง (2508: 18) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบเรียนที่ดีไว้ ดังนี้

1. แบบเรียนจะต้องถูกต้องเที่ยงตรง เช่น ใช้ข้อเท็จจริง สำนวนภาษา การแบ่งวรรคตอน และการย่อหน้าที่ถูกต้อง ในด้านความเที่ยงตรงแบบเรียนที่ดี ต้องให้ข้อเท็จจริงที่เป็นกลาง ชักจูงให้เด็กมีความไขว่ไขวไปจากความจริง

2. แบบเรียนของเด็กเล็กต้องเป็นภาษาง่าย และเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด

3. รูปแบบของแบบเรียนควรแบ่งเป็นบท แต่ละบทให้ความรู้แก่เด็กเป็นตอนๆ การจัดหน้าควรพิถีพิถัน ทั้งการย่อหน้า ขนาดของตัวพิมพ์ การออกแบบปก สารบัญ และคำนำจะต้องวางรูปให้ดี และอยู่ในลำดับที่เหมาะสม

4. ภาพประกอบแบบเรียน สำหรับเด็กเล็ก ควรมีภาพประกอบมากกว่าเด็กโต ภาพประกอบจะต้องชัดเจน สวยงาม ถ้าเป็นภาพสีที่ตรงกับความเป็นจริงได้ก็ยิ่งดี ขนาดของภาพ ไม่ควร จะเล็กหรือใหญ่จนเกินไป

5. มีคุณภาพดี ราคาถูก

6. มีความประณีตในการเย็บเล่ม

7. มีเนื้อหาที่ทันสมัย และควรมีการปรับปรุงอยู่เสมอ

ปานทิพย์ ภาณุมาศ (2541: 89) ได้สรุปลักษณะที่ดีของแบบเรียนไว้ ดังนี้

1. รูปเล่ม มีขนาดพอเหมาะปกสวยงาม ใช้กระดาษดีมีคุณภาพ และไม่บ่งพร่อง เรื่องการพิมพ์

2. เนื้อหา ต้องมีเนื้อหาถูกต้องและตรงตามหลักสูตร เหมาะสมกับผู้เรียน และสภาพท้องถิ่น มีความยาวของเนื้อหาพอเหมาะกับเวลาเรียน รวมทั้งมีกิจกรรมท้ายบทที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา

3. กลวิธีในการเสนอเรื่อง มีการจัดลำดับเนื้อหาดี เลือกใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน อีกทั้งวิธีการเขียนอธิบายที่ได้ข้อความกระจ่างชัดตรงตามวัตถุประสงค์

4. ส่วนประกอบเสริมเนื้อหาของแบบเรียน มีภาพประกอบ แผนผัง หรือแผนภูมิ ประกอบเนื้อเรื่อง มีเชิงอรรถ ศัพท์านุกรม และภาคผนวกในแบบเรียนได้อย่างเหมาะสม

5. ส่วนประกอบอื่นๆ ของแบบเรียน มีคำนำ สารบัญ บรรณานุกรม และดรรชนี ได้ตามความจำเป็น

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2542: 156) ได้กล่าวถึงแบบเรียนที่ดี ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาสาระ มีเนื้อหาสาระครบตามหลักสูตร จัดเรียงลำดับอย่างมีระบบ ระเบียบ สำนวนภาษาสละสลวย เนื้อหาทันสมัยและถูกต้องตามหลักวิชา

2. ความรู้ทางสติปัญญา การเสนอเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและระดับของนักเรียน มีการอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นให้เกิดความคิดรวบยอดได้ วิธีเสนอเรื่องราวชวนให้อ่านเข้าใจง่าย สาระเป็นแก่นสารให้แง่คิดเพิ่มเติม มีความถูกต้องทางหลักวิชา

3. ด้านส่งเสริมการเรียนรู้การสอน มีกิจกรรมเสนอแนะให้ผู้เรียน มีบทสรุปและคำถามท้ายบทให้ มีภาพประกอบสวยงามและตรงประเด็น มีคำถามและแบบฝึกหัดให้ทำ

4. ด้านการจัดรูปเล่มและการพิมพ์ ขนาดรูปเล่มเหมาะสม คุณภาพการพิมพ์ มีสาระต่างๆ ประกอบครบถ้วน เช่น สารบัญ คุณวุฒิและความสามารถของผู้เขียน ตลอดจนประสบการณ์ในการทำงาน

สามารถสรุปได้ว่า ลักษณะแบบเรียนที่ดีนั้นเนื้อหาที่มีความถูกต้อง ตรงตามหลักสูตร เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีการจัดรูปเล่มการพิมพ์ที่ดี การจัดลำดับเนื้อหาดี และมีภาพประกอบที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

1.1.4 การสร้างแบบเรียน

แบบเรียนนั้นมีความสำคัญทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์จึงต้องมีการศึกษาความรู้ต่างๆ และวิธีการสร้างแบบเรียนเพื่อให้ได้แบบเรียนที่มีคุณภาพ ดังที่ โกซัย สาริกบุตร (2520) ได้กล่าวถึงกระบวนการ 5 ขั้นตอน สำหรับการสร้างแบบเรียนไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ข้อควรคำนึงถึงก่อนสร้างแบบเรียน เช่น ประสิทธิภาพของผู้เขียน แบบเรียนวิชาใด ชั้นใด ใช้เวลาเรียนเท่าไร ความมุ่งหมายทั่วไป และความมุ่งหมายของวิชานั้น ประสิทธิภาพของนักเรียน จิตวิทยาพัฒนาการ แบบเรียนสำหรับเพศหญิง เพศชาย หรือแบบเรียนสำหรับคนทั่วไป สภาพสังคมโดยส่วนรวม สภาพสังคมเฉพาะถิ่น

ขั้นที่ 2 ข้อควรคำนึงถึงเมื่อลงมือสร้างแบบเรียน เช่น สอนอะไร สอนใคร เสนอเนื้อหาทั่วไป หรือเนื้อหาเฉพาะสาขา ปริมาณเนื้อหามากน้อยแค่ไหน จะให้สาระละเอียดหรือสรุป ขั้นต้นหรือขั้นสูง ต้องการให้ผู้เรียนเกิดอะไรขึ้น เรียนรู้แล้วจะเกิดประโยชน์เฉพาะตัวหรือส่วนรวม ทดลองใช้บทเรียนเสียก่อนแล้วจึงบรรจุลงในเล่มจริงต่อไป

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์แบบเรียนตลอดเล่ม เช่น เนื้อเรื่องมีการจัดหมวดหมู่ และเรียงลำดับสารัตถะของเนื้อหาควรนำเสนออย่างตรงไปตรงมา การใช้ภาษานำไปสู่ความเข้าใจ อันถูกต้อง เนื้อหาตอบสนองความมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างครบถ้วน คำนิยามที่ปรากฏในเรื่อง ควรเป็นสิ่งที่คัดเลือกแล้ว เนื้อหามีการอ้างอิงหลักฐานอย่างถูกต้อง เมื่อจบแต่ละบท แต่ละเรื่อง ควรมีกิจกรรมเสนอแนะ และมีการวัดผลนักเรียน

ขั้นที่ 4 ชั้นเสริมส่วนประกอบ เช่น ภาพประกอบ ส่วนเสริมวิชาการโดยตรง ได้แก่ ตาราง แผนภูมิ แผนที่ เป็นต้น ภาพสีสวยงาม รูปเล่มกะทัดรัด กระดาษดีพอสมควร ตัวพิมพ์ชัดเจน ถูกต้อง รักษารูปแบบของการเขียนผลงานทางวิชาการ

ขั้นที่ 5 การประเมินผลแบบเรียน

1. ประเมินคุณค่าส่วนประกอบทางด้านความรู้ เช่น เสนอเนื้อหาที่เป็นประเด็นสำคัญแสดงความสัมพันธ์ระหว่างวิชา เนื้อหาทันสมัย ให้ความรู้เป็นกลาง แนะนำเครื่องมือสำหรับครูและสื่อสำหรับนักเรียน

2. ประเมินคุณค่าส่วนประกอบทางด้านชาวนับปัญญา เช่น สร้างพื้นฐานให้นักเรียนรู้จักคิด ให้ใช้ความคิดยิ่งกว่าความจำ ให้มีโอกาสตัดสินใจ ให้มีโอกาสสนับสนุนหรือคัดค้าน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับความรู้ เร่งเร้าให้อยากรู้อยากเห็นต่อไป

การศึกษาหาความรู้ต่างๆ ก่อนการสร้างแบบเรียนจะทำให้การสร้างแบบเรียนนั้นง่ายขึ้นและมีประสิทธิภาพ ดังที่ หทัย ต้นหยง (2528: 87 – 90) กล่าวไว้ สรุปได้เป็นหัวข้อ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาในแต่ละระดับ ผู้สร้างแบบเรียน ควรศึกษา รายละเอียดของหลักสูตร การจัดบทเรียน ระยะเวลาในการศึกษา การจัดตารางสอนและเวลาเรียน
 2. ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาและจิตวิทยาการศึกษา ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการกำหนด เป้าหมายการศึกษา
 3. การใช้ทรัพยากรด้านสหวิทยาการ และสหองค์การ แบบเรียนที่สร้างควรจัดทำ ในรูปแบบบูรณาการ กล่าวคือการอธิบายขยายเนื้อหาของหนังสือเรียนให้กระจ่างชัดและมีความสมบูรณ์ นั้นจำเป็นต้องนำวิทยาการอื่นเข้ามาร่วมเป็นสหองค์การ
 4. การค้นคว้าจากตำราวิชาการและเอกสารอ้างอิง การสร้างหนังสือเรียนควร ค้นคว้าหาข้อมูลความรู้อ้างอิงจากตำราวิชาการหลายเล่ม และต้องมีรายการเสนอแหล่งวิชา และหนังสือ อ่านเพิ่มเติม หรือไม่ก็ประยุกต์ความรู้ในตำราเหล่านั้นมาบรรจุไว้ด้วยความคิดเชิงสร้างสรรค์
 5. แหล่งวิชาการและบุคลากรที่ปรึกษา การสร้างแบบเรียนควรศึกษาข้อมูลจาก แหล่งวิชาการและบุคลากรผู้ชำนาญในสาขาต่างๆ เพราะจะทำให้การเขียนหนังสืออ่าน มีข้อมูลหลักฐาน ชัดเจน น่าเชื่อถือ
 6. ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ เนื่องจากภาษาเป็นสื่อในการนำเสนอเนื้อหาของ หนังสือเรียน ดังนั้นนักเขียนหนังสือเรียนที่ดีต้องมีทักษะในการใช้ภาษาเป็นที่ดีและสามารถใช้ภาษา ได้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ
 7. การเปลี่ยนแปลงทางสังคม มีผลต่อการสร้างแบบเรียนดังนั้นต้องศึกษาข้อมูล ที่ทันสมัยอยู่เสมอ และรู้จักเลือกช่วงจังหวะเวลาที่เหมาะสมในการเขียนหนังสือเรียนออกมาใช้ โดย คาดหมายว่าหนังสือเรียนที่ผลิตออกมานั้นสามารถใช้ได้ในระยะเวลาหนึ่งซึ่งไม่ทำให้ข้อมูลล้าสมัยมากนัก ข้อมูลที่ล้าสมัยบางส่วนอาจแก้ไขในการพิมพ์ครั้งต่อไปโดยไม่กระทบกระเทือนโครงสร้างของหนังสือ
 8. ความรู้ในการผลิตและการพิมพ์หนังสือ การที่นักเขียนหนังสือเรียนมีความรู้ ด้านการพิมพ์จะทำให้เกิดความเชื่อมโยงถ่ายทอดเจตนาารมณ์ของการสร้างหนังสือเรียนที่ดี การที่นักเขียน มีความรู้ด้านบรรณาธิการ การเลือกอักษรพิมพ์ การจัดหน้า การออกแบบ การวางรูปแบบหนังสือ การจัดภาพ รวมทั้งลักษณะของระบบพิมพ์ การส่งเสริมการจัดจำหน่ายและอื่นๆ ย่อมจะช่วยให้หนังสือเรียน มีคุณภาพตามเป้าหมายที่วางไว้
 9. ความรู้ด้านกฎหมาย หนังสือเรียนเป็นสิ่งพิมพ์ที่จะต้องผลิตขึ้นภายใต้การควบคุม ของกฎหมายการพิมพ์ ตลอดจนระเบียบข้อบังคับของทางราชการ หนังสือเรียนเป็นผลงาน ที่เกิดลิขสิทธิ์ ทางวรรณกรรมและประดิษฐ์กรรม แต่ในเวลาเดียวกัน การเขียนหนังสือเรียนก็อาจมีการละเมิดลิขสิทธิ์ ของผู้อื่น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเขียนหนังสือเรียนต้องมีความรู้ด้านกฎหมาย
- หทัย ดันหยง (2528: 108) กล่าวไว้ว่า นอกจากนี้การสร้างแบบเรียนจะต้องดำเนินงาน เขียนโดยลำดับความคิดต่อเนื่องเป็นขั้นตอน คือ
- ขั้นที่ 1 กำหนดจุดประสงค์ในการเขียน
 - ขั้นที่ 2 การกำหนดเกณฑ์ในการวางโครงสร้างต้นฉบับ
 - ขั้นที่ 3 การกำหนดโครงร่างต้นฉบับ

ขั้นที่ 4 การกำหนดวิธีการและรูปแบบของการนำเสนอเนื้อหา

ขั้นที่ 5 การวางเค้าโครงต้นฉบับ

ขั้นที่ 6 การประเมินต้นฉบับ

ขั้นที่ 7 การนำต้นฉบับเข้าสู่กระบวนการพิมพ์

อัมพร แก้วสุวรรณ (2548: 78 – 80) กล่าวว่า iva ขั้นตอนในการสร้างแบบเรียนต้องคำนึงถึงข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับผู้ใช้แบบเรียน ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรจุดประสงค์รายวิชา เพื่อจะเป็นการกำหนดขอบเขตเนื้อหาของแบบเรียน เมื่อข้อมูลพื้นฐานครบถ้วนครุยมองเห็นเป้าหมายของแบบเรียนก็ต้องกำหนดรูปแบบให้สอดคล้องกับเป้าหมาย หลังจากนั้นจึงต้องกำหนดโครงสร้างและออกแบบเนื้อหา โดยจะต้องศึกษาประเภทของเนื้อหาเพื่อให้ครุรู้ถึงความเข้มข้นของสาระความรู้ต่างๆ จัดลำดับความสำคัญของเนื้อหาโดยคำนึงถึงวัยของผู้เรียน ถ้าผู้เรียนยังไม่อยู่ในวัยที่มีวุฒิภาวะสามารถใช้เหตุผลอย่างมีวิจารณญาณได้แล้ว การมีข้อมูลที่หลากหลาย ในบางประเด็นหรือมีข้อมูลมากเกินไป อาจไม่ก่อให้เกิดผลดี เมื่อกำหนดเนื้อหาหลักได้แล้วขั้นตอนต่อไปคือ การเลือกข้อมูลและรายละเอียดของเนื้อหาแต่ละหัวข้อ ข้อมูลที่เป็นคำศัพท์ ทฤษฎี หรือแม้แต่คำจำกัดความที่จำเป็นต้องจดจำนำไปใช้ จะต้องชัดเจน และตัวอย่างที่ดีต้องสอดคล้องกับแบบฝึกหัดที่ใช้ทดสอบความรู้เรื่องนั้นๆ ด้วย ขั้นสุดท้ายคือ การเรียบเรียงเนื้อหาเพื่อให้การนำเสนอเป็นไปตามกลไกการเรียนรู้ เช่น แบบเรียนต้องไม่นำเสนอเนื้อหาหลายเรื่องในบทเรียนเดียวกัน ความสั้นยาวของบทเรียนขึ้นอยู่กับวัยของผู้ใช้ จำนวนบทเรียนในแต่ละบทเรียนจะมีเท่าใดขึ้นอยู่กับเป้าหมายและเวลาในการใช้แบบเรียน เป็นต้น สรุปได้ว่า ในบทเรียนทุกๆ บทจะต้องประกอบไปด้วย ทฤษฎี คำศัพท์ คำจำกัดความ คำอธิบายเนื้อหา ตัวอย่างและแบบฝึกหัด

สำหรับการสร้างแบบเรียนสำหรับชาวต่างชาตินั้น พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2537: 88 – 89) กล่าวว่าสรุปว่า อิทธิพลทางด้านภาษามีปัญหา และมีความยากลำบากต่อผู้เรียนในเรื่องระดับระบบเสียง ระดับไวยากรณ์ ระดับความหมาย และความแตกต่างทางวัฒนธรรม แบบเรียนควรมีกิจกรรม ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนสนใจสร้างแรงจูงใจในการเรียน

สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ (2549: 111 – 135) ที่กล่าวว่า การสร้างแบบเรียน สำหรับชาวต่างชาติ ผู้สร้างแบบเรียนควรคำนึงถึงภูมิหลังของผู้เรียน จำนวนผู้เรียน ระยะเวลาในการเรียนหลักสูตร สื่อการสอน กลวิธีสอน กิจกรรมประกอบ การเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย แบบเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมสำหรับชาวต่างชาติ ต้องมีบทเรียนที่ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีระบบ น่าสนใจ จำง่าย สนุก สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน มีความเหมาะสม มีคำศัพท์ไม่มากเกินไป จำง่าย ศัพท์ใหม่ไม่ควรเกินคาบละ 10 คำ มีแบบฝึกหัดมาก รูปประโยคสั้น มีความหมาย สามารถนำมาใช้ในห้องเรียนได้ทันที ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการฟัง การพูดได้ เริ่มต้นบทเรียนควรเริ่มด้วยการเรียนรู้โครงสร้างสั้นๆ และง่ายก่อนนำไปสู่โครงสร้างที่ยาวและซับซ้อน และควรเริ่มต้นจากการฟัง การฝึกพูด ให้ผู้เรียนฟังให้ดี และออกเสียงให้ชัดเจน ต่อจากนั้นเริ่มต้นด้วยการเขียน การเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็ว และเข้าใจภาษาไทยได้ง่ายขึ้น บทเรียนที่ดีควรให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีกิจกรรมหลากหลายที่ผู้เรียนสนใจ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ก่อนที่จะสร้างแบบเรียนควรมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ ต้องศึกษาความรู้ด้านต่างๆ เช่น หลักสูตร จิตวิทยา ตำราวิชาการ ความรู้ทางภาษา ต้องศึกษาผู้เรียนอย่างละเอียด เพื่อวางขอบเขตเนื้อหาให้เหมาะสม ควรคำนึงถึงการจัดลำดับเนื้อหา วิธีการนำเสนอ ความสอดคล้องของเนื้อหา และให้ความสำคัญกับรูปแบบของแบบเรียน เช่น ภาพประกอบ ตัวพิมพ์ เป็นต้น หลังจากนั้นต้องมีการประเมินคุณภาพของหนังสือแบบเรียน และเข้าสู่กระบวนการพิมพ์ รวมทั้งการสร้างแบบเรียนสำหรับชาวต่างชาติ มีวิธีการเช่นเดียวกับการสร้างแบบเรียนทั่วไปควรมีการศึกษา หลักสูตรวิเคราะห์ผู้เรียน วางแผนจัดกิจกรรมที่หลากหลาย จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก และควรคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านภาษาและวัฒนธรรมด้วย

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

อารีย์ลักษณ์ พันธุ์เขียน (2549: บทคัดย่อ) ได้สร้างบทเรียนภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับผู้หนีภัยจากการสู้รบชาวกระเหรี่ยงแดง ซึ่งประกอบด้วย 10 บทเรียน ได้แก่ การแนะนำตัวเอง การซื้อของและการต่อรองราคา การถามทิศทาง การไปโรงพยาบาล การขึ้นรถ การถามเกี่ยวกับครอบครัว การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ไทย การสัมภาษณ์งาน การสั่งอาหารและเครื่องดื่ม การถามเกี่ยวกับรสชาติอาหาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้หนีภัยจากการสู้รบชาวกระเหรี่ยงแดง จำนวน 19 คน ซึ่งเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 พื้นที่พักพิงชั่วคราวผู้หนีภัยจากการสู้รบบ้านใหม่ในสอย (SITE 1) ตำบล ปางหมู อำเภอ เมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน การวิจัยพบว่า ผู้เรียนสามารถได้ร้อยละของค่าเฉลี่ยของแบบประเมิน บทบาทสมมุติระหว่างเรียนเท่ากับ 65.00 หลังเรียนเท่ากับ 74.75 อีกทั้งผู้เรียนสนใจกระตือรือร้นในการเรียน และต้องการเรียนภาษาไทยในระดับสูงกว่าระดับเบื้องต้น

นิตยา วิจารย์นันท์ (2551: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ สร้างแบบเรียนการสอนภาษาไทย ประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 6 บท พบว่า ภายหลังที่ผู้เรียนได้เรียนภาษาไทยเบื้องต้นแล้ว ประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพ 84.70/84.80 และผู้เรียนด้วยแบบเรียนดังกล่าว มีความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พรประภา จัตตุวัฒนา (2553: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนเรื่องสระภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติ มีเนื้อหาเกี่ยวกับสระภาษาไทย จำนวน 10 หน่วยการเรียนรู้ เน้นการอ่านและเขียน แจกสรุปสระเดี่ยว สระประสม และสระเกิน ซึ่งจำแนกตามฐานตำแหน่งที่ทำให้เกิดเสียงแบ่งเป็น สระที่เกิดส่วนหน้า สระที่เกิดส่วนกลาง และสระที่เกิดส่วนหลัง ในระดับต่างๆ ผลการวิจัยในด้านรูปแบบเมื่อพิจารณา ลักษณะรูปเล่มและภาพประกอบ ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในเกณฑ์ดี ในด้านเนื้อหา โดยพิจารณา ความครอบคลุมวัตถุประสงค์ ความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสม/เพียงพอของแบบฝึกหัด อยู่ในเกณฑ์ดีมาก และมีผลสอดคล้องกันในทุกหน่วยการเรียนรู้

มาลินี ฌ นคร (2553: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียน เรื่องตัวสะกดภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติ แบ่งเนื้อหาออกเป็น 9 บทได้แก่ 1) แม่ ก กา 2) แม่ กง 3) แม่ กน 4) แม่ กม 5) แม่ เกย 6) แม่ เกอว 7) แม่ กก 8) แม่ กด 9) แม่ กบ ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนให้ผู้ทรงคุณวุฒิ

ประเมิน โดยมีคะแนนรวมแต่ละด้าน 5.0 สรุปผลการประเมินได้ดังนี้ 1) การประเมินด้านรูปเล่มทั้ง 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1.1) ขนาดรูปเล่ม 1.2) ลักษณะตัวพิมพ์ 1.3) ลักษณะรูปประกอบ 1.4) ลักษณะสี 1.5) ลักษณะกระดาษ คะแนนที่ได้คือ 4.8 อยู่ในเกณฑ์ดี 2) การประเมินด้านเนื้อหา ทั้ง 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 2.1) เนื้อหาครอบคลุมจุดมุ่งหมายของบทเรียน 2.2) เนื้อหาถูกต้อง 2.3) ตารางแจกกระมาตรวัดทักษะถูกต้อง 2.4) ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน 2.5) กิจกรรมสอดคล้องจุดมุ่งหมาย คะแนนที่ได้คือ 4.5 เนื้อหาของแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี

เล เจิ่น หมาก ขาย (2553: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรมไทย เรื่อง ศิลปะไทย สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม ประกอบด้วยบทเรียน 5 บท ได้แก่ มวยไทย เครื่องดนตรีไทย การแสดงหุ่นละครเล็ก การร้อยมาลัยดอกไม้สด การแกะสลักผักและผลไม้ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชาวเวียดนาม ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติโฮจิมินห์ จำนวน 10 คน ผลการศึกษาแบบเรียนมีประสิทธิภาพ 92.2/92.4 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แสดงว่า แบบเรียนดังกล่าวสามารถนำไปใช้ได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนสรุปได้ว่า แบบเรียนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาตินั้น เนื้อหาจะต้องเป็นเรื่องใกล้ตัว สามารถปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนั้นแบบเรียนที่สร้างขึ้นโดยได้รับการประเมินผลแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขสามารถนำไปใช้สอนผู้เรียนชาวต่างชาติได้ และแบบเรียนที่มีการวิจัยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยพบว่ามีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ นำไปใช้ประโยชน์ต่อการเรียนการสอนได้

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

2.1.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งในการสื่อสาร ซึ่งการเขียนคำเป็นการเขียนพื้นฐานช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง ได้มีผู้ให้คำนิยามการเขียนคำไว้ ดังนี้ ประยูร วัชรดิษฐ์ (2516: 98) ได้ให้ความหมายของการเขียนคำไว้ว่า คือ การฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องและรวดเร็ว ไม่ว่าเด็กจะเรียนวิชาสาขาใดก็ตาม เด็กจะอ่านคำหรือเรียงประโยคนั้นได้ และเมื่ออ่านได้ก็ต้องเขียนได้ด้วย

เกอเบริช และคนอื่นๆ (Gerberich; et al. 1962: 12) ได้ให้ความหมายการเขียนสะกดคำว่าหมายถึง ความสามารถในการเขียนสะกดคำต่างๆ โดยเรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง

วรรณ โสมประยูร (2539: 542) กล่าวว่า วิธีเขียนคำ เป็นวิธีเขียนโดยเรียงลำดับอักษรภายในคำหนึ่งๆ เพื่อออกเสียงได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ถูกต้องตามที่ต้องการ

กล่าวโดยสรุป การเขียนคำคือ การเขียนเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ให้ถูกต้องเพื่อให้สามารถอ่านเขียนและสื่อความหมายได้ถูกต้อง

2.1.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร ที่เป็นสื่อช่วยให้บุคคลสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนไปสู่บุคคลอื่น ๆ ได้อย่างเข้าใจ มีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

อัศรา บุญทิพย์ (2535: 5) กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนคำว่า การเขียนคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธี คือ การเขียนคำให้ถูกต้องตามพจนานุกรม ทั้งพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด การันต์ และวรรณยุกต์ ซึ่งในเรื่องนี้ผู้เขียนส่วนใหญ่ยอมรับว่า มีคำที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันอยู่ไม่น้อยที่เรามักเขียนผิดหรือไม่แน่ใจว่าจะเขียนอย่างไรจึงจะถูกต้อง หากเกิดปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนควรเปิดพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 อย่างสม่ำเสมอในความสำคัญในการที่จะเขียนให้ถูกต้องโดยเด็ดขาด เพราะผู้เขียนที่ดีต้องมีความประณีตในการสื่อสาร และรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเขียน

วรรณิ โสมประยูร (2542: 156) กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนเป็นประโยค และเรื่องราวได้ ถ้าเขียนสะกดคำไม่ได้ เด็กจะไม่สามารถเข้าใจ เรื่องราวจากผู้อื่นและแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจ ความคิดของตนเองไม่ได้ กล่าวคือ สื่อสารกันไม่ได้นั่นเอง ดังนั้นเด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้รู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันและช่วยให้ใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

กำชัย ทองหล่อ (2552: 148) กล่าวว่า ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายใช้แทนคำพูด เพราะฉะนั้นการเขียนคำจึงนับว่าเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งในการใช้ภาษา ถ้าเขียนผิด ความหมายก็แปรไป หรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้

สรุปได้ว่า การเขียนคำเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเขียน หากเขียนผิดความหมายก็ผิดเพี้ยนไป การเขียนประโยคและเรื่องราวก็ไม่ถูกต้องตามด้วย ส่งผลให้การสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผล ดังนั้นนักเรียน จึงไม่ควรมองข้ามการเขียนที่ถูกต้องและต้องรู้จักรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเขียนด้วย

2.1.3 ปัญหาในการสอนเขียนสะกดคำ

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญ เพราะผู้เขียนจะต้องรู้จักคำเป็นจำนวนมาก มีความสามารถในการเรียบเรียงถ้อยคำให้ถูกต้องและสื่อความหมายได้ชัดเจนตามที่ผู้เขียนต้องการ ดังนั้นจึงมักเกิดปัญหาในการเขียนบ่อยครั้ง

กรรณิการ์ พวงเกษม (2535: 31 – 32) ได้เสนอปัญหาในการสอนเขียนไว้ ดังนี้

1. เขียนพยัญชนะ สระ และเขียนคำไม่ได้ การเขียนพยัญชนะ สระ ไม่ได้ มักจะเป็นนักเรียนที่เริ่มต้นเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อนักเรียนเขียนพยัญชนะ สระไม่ได้ นักเรียนเหล่านี้จะเขียนคำไม่ได้ การเขียนคำไม่ได้นั้นมีในนักเรียนชั้นสูงๆ เป็นจำนวนมาก ทั้งๆ ที่เขียนพยัญชนะ และสระได้คล่องแล้ว แต่ยังไม่เขียนคำได้ถูก ที่กล่าวว่า เขียนพยัญชนะ สระ ไม่ได้นั้นมีหลายแบบ เช่น เขียนไม่เป็นรูปร่าง คือ อ่านไม่ออกกว่าเขียนพยัญชนะอะไร และสระอะไร เขียนพยัญชนะหรือคำกลับ เขียนพยัญชนะและสระไม่มีหัว เขียนพยัญชนะไม่อยู่บนเส้นบรรทัด

2. สะกดคำผิด การเขียนสะกดคำผิดนั้นมีหลายรูปแบบ เช่น วางสระและวรรณยุกต์

ไม่ถูกต้องที่ คำว่า แก้ง เขียนเป็น แก้ง ฯลฯ เขียนคำพ้องเสียงผิด นักเรียนไม่ได้นึกถึงความหมายของคำ เขียนคำที่สะกดง่ายตามเสียงที่ได้ยิน เช่น เด็กคนนี้เป็นเด็กน่ารัก จะเขียนคำว่า น่ารัก เป็น หน้า เขียนคำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดผิด เช่น วันนี้เป็นโอกาสดี จะเขียนคำว่า โอกาส เป็น โอภาศ ฯลฯ เขียนคำที่มีตัวการันต์ผิด เช่น คำว่า อารมณฺ์ จะเขียนเป็น อารมย์ คำที่มีสระเสียงสั้นและเสียงยาว เขียนสลับกัน บางคำใช้สระเสียงสั้น เขียนเป็นสระเสียงยาว เช่น ประณีต เขียนเป็น ปราณีต เขียนคำควบกล้ำผิด เช่นคำว่า ประปราย เขียนเป็น ปะปราย เขียนพยัญชนะบางตัวในคำเบียดกัน บางตัวห่างออกไป เขียนคำที่มาจากภาษาต่างประเทศผิด เช่น คำว่า โน้ต เขียนเป็น โน๊ต

กองทัพ เคลือบพณิชกุล (2542: 10) ได้กล่าวถึงปัญหาการเขียนภาษาไทยว่า การเขียนผิด เริ่มจากการเขียนรูปคำผิด สาเหตุอาจมาจากจำถ้อยคำผิด เอาแนวเทียบเป็นเกณฑ์ ขาดความประณีต ไม่ระมัดระวังในการเขียนอักษรไทยที่คล้ายๆ กัน นอกจากนี้ก็เขียนสะกดคำผิดๆ เว้นวรรคตอนผิด ทำให้สื่อความหมายไม่ตรงตามความเป็นจริงจากสารเดิม

ดวงใจ ไทยอุบุญ (2543: 9 – 10) ได้สรุปจากงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาไทยว่า ปัญหาของการใช้ภาษาเขียนมีลักษณะที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด ซึ่งยังเป็นปัญหาที่พบในปัจจุบัน พอสรุปได้ ดังนี้

1. การใช้คำ กลุ่มคำ และสำนวนผิด คือ การใช้คำที่มีเสียง หรือความหมายใกล้เคียงกันผิด ใช้คำผิดความหมาย ใช้คำผิดหน้าที่ ใช้คำและกลุ่มคำไม่คงที่ ใช้คำและกลุ่มคำฟุ่มเฟือย ใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน ใช้สำนวนการเปรียบเทียบผิด ใช้สำนวนต่างประเทศในการเขียน ใช้คำผิดกาลเทศะ
2. การใช้ประโยคผิด คือ การเรียงลำดับคำและลำดับความคิด ขาดคำ กลุ่มคำ หรือข้อความที่จำเป็นในประโยค ใช้ประโยคไม่สมบูรณ์ ใช้ประโยคเกินความจำเป็น
3. การสะกดการันต์ผิด คือ ใช้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวการันต์ผิด เขียนส่วนของคำขาด เขียนคำซ้ำผิด
4. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด เพราะไม่รู้แน่ชัดว่า เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ นั้นใช้อย่างไร เช่น เครื่องหมายจุลภาค เครื่องหมายปรัศนี เครื่องหมายอัศเจรีย์ ไม้มก ไปยาลน้อย และการเว้นวรรคในที่ๆ ไม่ควรเว้น
5. การใช้อักษรย่อผิด โดยใช้อักษรย่อในที่ไม่ควรใช้ และใช้อักษรย่อผิด

นอกจากปัญหาในการสอนเขียนภาษาไทยสำหรับคนไทยที่พบเป็นจำนวนมากแล้ว ผู้เรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยก็พบปัญหาด้านการเขียนเช่นกัน ดังที่ ฮาคาน ริงบอม (ลัดดา เจริญศิลป์พานิช. 2537: 37; อ้างอิงจาก Hakan, Ringbom. 1987: *The Role of the First Language in Foreign Language Learning*. pp. 71 – 78) ได้กล่าวว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นมักเกิดจากข้อจำกัดทางภาษาต่างประเทศของผู้เรียน เป็นต้นว่า การรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอ การที่มีความรู้ด้านกฎเกณฑ์และรูปแบบของภาษาไม่สมบูรณ์ จึงเป็นเหตุให้เกิดข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนของผู้เรียน นอกจากนี้ความรู้ ของภาษาที่ไม่สมบูรณ์ของผู้เรียนยังเป็นสาเหตุให้เกิดการตั้งกฎเกณฑ์การใช้ภาษาที่ผิดพลาด เช่น การนำเอากฎเกณฑ์ในภาษาที่หนึ่งมาใช้ในการเขียนภาษาที่สอง หรือนำกฎเกณฑ์ของสองภาษามารวมกัน

สมพงษ์ วิทยกศักดิ์พันธ์ (2545: 141) ได้กล่าวถึง ปัญหาการสอนเขียนเมื่อผู้เรียนได้ฝึกหัดอ่านจนค่อนข้างแม่นยำและได้เขียนคำและประโยคสั้นๆ มาได้ระดับหนึ่งแล้ว ปัญหาที่พบบ่อยในงานเขียนของผู้เรียนระดับเบื้องต้นมี 3 ประการ คือ

ประการแรก การเขียนสะกดการันต์ที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากภาษาไทยมีวิธีการเขียนได้หลายอย่างแม้จะออกเสียงแบบเดียวกัน เช่น ใน นัย และใน ใจ ใจ และ จัย ฆ่า - ข้า - คำ นอกจากนี้สระสั้นยาว เสียง จ - ช -ด - ต - ท ก - ค ฯลฯ เหล่านี้จะมาปรากฏให้เห็นบ่อยมากหากผู้เรียนไม่แม่นยำเรื่องเสียงและการสะกดคำ ทางแก้คือต้องทำบัตรคำให้อ่าน ฝึกเขียนตามคำบอกให้มาก เพื่อให้มีประสบการณ์ทางภาษาสูงขึ้น และมีการบ้านให้ทำทุกวันเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเขียน

ปัญหาประการที่สองคือ การเลือกคำไม่เหมาะสมอันเนื่องจากยังไม่เข้าใจความหมายของคำอย่างแท้จริง และมักจะเลือกคำผิดจากพจนานุกรมในกรณีที่พจนานุกรมมีคำที่มีความหมายมากกว่า 1 ความหมายและมีหลายคำ ลักษณะเช่นนี้ไม่เพียงพบในผลงานของผู้เรียนระดับเบื้องต้นเท่านั้น แต่จะพบมากในผลงานของผู้เรียนระดับกลางเช่นเดียวกัน

ปัญหาประการที่สามคือ การแทรกแซงของภาษาแม่ในรูปของโครงสร้างระดับไวยากรณ์ เช่น การวางคำขยาย การนำคำขยายไว้หน้าคำหลัก การนำคำนามที่เป็นกรรมไว้หน้ากริยา เป็นต้น ลักษณะเช่นนี้เป็นเรื่องปกติระยะแรกเพราะผู้เรียนยังคิดเป็นภาษาแม่ และพยายามแปลเป็นภาษาไทย ทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้ง่าย ต่อไปหากได้เรียนภาษาไทยมากขึ้น ก็จะทำให้คิดเป็นระบบหลักภาษาไทยได้

ศรีวิไล พลมณี (2545: 138 – 139) กล่าวถึง การสอนเขียนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนที่พูดภาษาอื่นไว้ว่า ส่วนมากเป็นผู้ใหญ่หรืออายุเลยวัยเด็กแล้วเป็นเรื่องที่ไม่ยากมากเมื่อเทียบกับการสอนเด็กเล็ก ทั้งนี้เพราะผู้ใหญ่มีความสามารถในการควบคุมการเคลื่อนไหวของมือในการเขียนและมีการมองเห็นที่ชัดเจนมีทักษะการลากเส้น มีความสามารถเชิงวิเคราะห์รายละเอียดความแตกต่างของอักษร เช่น ความแตกต่างของ ด กับ ค เมื่อครูอธิบายและชี้ให้เห็นก็เข้าใจง่าย สิ่งเหล่านี้จะพบว่า เป็นปัญหาในการสอนเด็กเล็กให้เขียน แต่มีเชื่อว่าผู้ใหญ่จะหมดปัญหาอย่างสิ้นเชิงผู้ใหญ่ ก็เขียนกลับข้างได้ จำสับสนได้ แต่ไม่เป็นปัญหาเท่ากับเด็กๆ ปัญหาของผู้ใหญ่ที่ต่างจากเด็กคือ การไม่ชอบเขียน แม้ในภาษาของตน ผู้ใหญ่ประเภทนี้ อาจไม่ค่อยเขียนและลายมือไม่สวย ส่วนใหญ่จะเคยชินกับการใช้พิมพ์ดีดหรือคอมพิวเตอร์ ผู้เรียนประเภทนี้มักจะปฏิเสธการเขียนหรือการคัดลายมือ

กล่าวโดยสรุปปัญหาการสอนเขียนภาษาไทย ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมีปัญหาที่คล้ายคลึงกัน คือ เขียนพยัญชนะ สระ และเขียนคำไม่ได้ สะกดคำผิด ใช้ประโยคผิด วางคำขยายผิดที่ เขียนเครื่องหมายวรรคตอนผิด เขียนอักษรย่อผิด เลือกคำมาใช้ไม่ถูกต้อง เป็นต้น อาจมีสาเหตุมาจากจำรูปคำหรือถ้อยคำผิด รู้คำศัพท์ไม่เพียงพอ มีความรู้ด้านกฎเกณฑ์และรูปแบบของภาษาไม่สมบูรณ์ และขาดความระมัดระวังในการเขียน

2.1.4 การสอนเขียนสะกดคำ

การจะสอนเขียนให้ประสบผลสำเร็จต้องศึกษาทั้งปัญหาและวิธีการสอนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ได้มีนักวิชาการหลายท่านเสนอแนวคิดวิธีการสอนเขียนสะกดคำให้ประสบผลสำเร็จไว้ ดังนี้

ประเทิน มหาพันธ์ (2519: 65) ได้เสนอแนะวิธีสอนเขียนคำไว้ 5 ขั้น ดังนี้

1. ความหมายและการออกเสียง ครูต้องให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ มองดูคำพร้อมกับออกเสียงคำนั้นๆ และสามารถที่จะพูดออกมาเป็นประโยคโดยใช้คำนั้นให้ถูกต้องด้วย
2. การมองเห็นรูปคำ ในขั้นนี้ ครูต้องให้นักเรียนเห็นรูปคำที่สะกด และเห็นส่วนประกอบต่างๆ ให้นักเรียนแยกคำนั้นออกเป็นพยางค์ๆ ออกเสียงคำนั้นเป็นพยางค์ได้แล้วสะกดเป็นคำอีกครั้งหนึ่ง
3. การระลึกถึงคำ ให้มองดูทั้งคำแล้วสะกดตัวโดยไม่ต้องมองคำนั้นๆ แล้วตรวจดูว่าการสะกดคำถูกต้องหรือไม่ ถ้าสะกดผิดก็ให้นักเรียนย้อนกลับไปทำตามข้อ 1, 2 และ 3 อีกครั้งหนึ่ง
4. การเขียนคำ ในขั้นนี้นักเรียนจะฝึกหัดเขียนคำให้ถูกต้อง ตรวจสอบการเขียนคำและสะกดคำเหล่านั้นให้ถูกต้อง
5. การทบทวนให้นักเรียนเขียนคำ โดยไม่ต้องดูแบบ หากเขียนถูกต้องถึง 3 ครั้ง แสดงว่า นักเรียนรู้คำนั้นแล้ว ในขั้นนี้ถ้าจะให้ให้นักเรียนจดจำได้แม่นยำยิ่งขึ้น ควรให้นักเรียนลงนำไปใช้ เช่น ใช้ในการเขียนประโยค เขียนเรียงความ และเขียนจดหมาย เป็นต้น

บรรเลง สุปี (2536: 70 – 71) ได้กล่าวถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

1. จัดให้มีการศึกษาความยากง่ายของคำพื้นฐานภาษาไทย ทุกครั้งที่เปิดทำการเรียนการสอนในแต่ละปีการศึกษา
2. จัดลำดับความยากง่ายของคำพื้นฐานก่อนหลัง คือ ยากมาก ยาก ง่าย และง่ายมาก ในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง
3. การเรียนการสอนควรเริ่มจากคำที่ง่ายไปหาคำที่ยาก
4. คำใดที่เป็นคำระดับยากหรือยากมาก ควรจัดให้มีการคิด ค้นคว้า เพื่อแสวงหาวิธีการเรียนการสอน สื่อ อุปกรณ์ หนังสือเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์ต่างๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหา จุดหมาย และตัวผู้เรียน
5. คำใดที่เป็นคำในระดับยากหรือยากมาก และมีความจำเป็นต้องสอนในระดับชั้นนั้นๆ ควรจะได้ชี้แจงให้ครูผู้สอนทราบว่า เป็นคำยากสำหรับชั้นนั้นๆ พร้อมทั้งเสนอแนะวิธีการสอนไว้ให้เป็นพิเศษด้วย
6. คำใดที่เป็นคำในระดับยากหรือยากมาก ไม่จำเป็นให้นักเรียนอ่านแบบสะกดคำหรือผันคำครูผู้สอนควรสอนโดยให้นักเรียนอ่านเป็นคำ และเข้าใจความหมายของคำนั้นๆ
7. คำใดที่เป็นคำระดับยากหรือยากมาก ครูผู้สอนควรเน้นการอ่านและการเขียนให้มากขึ้น เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนคำดีขึ้น

8. การสอนคำที่มีตัวสะกดแต่ละคำ ควรเทียบเสียงตัวสะกดในมาตราต่างๆ ให้นักเรียนได้อ่านให้ครบทุกมาตรา เพื่อให้นักเรียนได้เห็นความแตกต่างในการออกเสียงตัวสะกดในแต่ละมาตราว่าจะออกเสียงไม่เหมือนกันทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีความคุ้นเคยสามารถแยกแยะความแตกต่างและจับหลักเกณฑ์วิธีการออกเสียงตัวสะกดในมาตราต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

9. การจัดการเรียนการสอน บัตรคำที่ใช้เป็นสื่อควรแยกให้เห็นความแตกต่างของคำยากแต่ละระดับ เช่น ใช้กระดาษ หรือตัวอักษรที่ใช้ทำบัตรคำให้มีสีต่างกัน ตามระดับความยากง่ายของคำซึ่งคำในแต่ละระดับจะใช้เวลาในการสอนต่างกัน คำในระดับยากและยากมากควรจัดให้มี การสอนซ่อมเสริมนักเรียนด้วยทุกครั้ง

10. ในการเรียนการสอนทุกครั้ง คำที่นักเรียนอ่านหรือเขียนได้ไม่ถูกต้อง ครูควรเฉลยทันทีและชี้แจงข้อบกพร่อง ข้อสังเกตในการที่จะแก้ไขและจดจำเพื่อให้นักเรียนทราบความสามารถของตน พร้อมทั้งแนวทางในการแก้ไขพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนคำของตนให้ดียิ่งขึ้นในครั้งต่อไป

กล่าวโดยสรุปการสอนเขียนนั้น มีกระบวนการเรียนการสอนดังนี้ ให้นักเรียนเห็นคำเข้าใจความหมายของคำ ฟังออกเสียงคำ ใช้คำนั้นพูดเป็นประโยค และสามารถเขียนคำได้ถูกต้อง เรียนรู้จากคำง่ายไปยาก ต้องอาศัยเวลาในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจึงจะเกิดทักษะในการเขียนคำได้ถูกต้องแม่นยำ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูจึงต้องมีกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติปัญหาที่พบในการเขียนมีเป็นจำนวนมากเช่นกันจึงต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมเพื่อให้การเขียนของนักเรียนถูกต้อง ดังที่ ศรีวิไล พลมณี (2545: 140 – 141) ได้ให้เทคนิคการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองไว้ดังนี้

1. ใช้เวลาให้เร็วที่สุดในการท่องจำ (ไม่ควรนานเกิน 20 ชั่วโมง)
2. ใช้วิธีที่ง่ายและสะดวกต่อผู้เรียนที่สุด (มีผังภูมิเป็นคู่มือ มีการอธิบายกฎที่ง่ายและสั้น)
3. ให้เวลาผู้เรียนไปฝึกข้างนอก (อย่าให้รู้สึกว่าย่ำเงินค่าชั่วโมงเรียนและเสียเวลามานั่งวาดหรือคัดลอกในห้องเรียน)
4. ต้องมีสื่อการสอน แบบฝึกที่วางแผนและออกแบบมาอย่างดี
5. เอาใจใส่ตรวจแก้และเข้มงวดพอสมควร แต่อย่าให้ถึงขั้นเป็นการละเลยหรือขู่มั่นขวัญจนเกินไป ที่สำคัญต้องให้เห็นคุณค่าและมีความสุข ผสมผสานด้วยในกิจกรรมนั้นๆ
6. ให้เขียนในสิ่งที่เคยได้ยิน เคยเรียนรู้แล้ว และให้อ่านให้พูดในสิ่งที่เขียนขยายออกไปอย่างสัมพันธ์ทักษะ
7. ให้กำลังใจโดยให้พูด ให้ใช้คำที่อ่านและเขียนได้นั้นในบริบทของเรื่องราวที่เอาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ หมั่นชมเมื่อผู้เรียนทำข้อผิดพลาดลดลงเพื่อให้เขารับรู้ว่าครูเห็นพัฒนาการของเขา

โกชัย สาริกบุตร (2554: 93) ได้เสนอแนะวิธีการสอนเขียนจากประสบการณ์ที่เคยปฏิบัติมาแล้ว ดังนี้

1. สอนคัดตัวอักษรไทยโดยเรียกชื่อและออกเสียงด้วย เพื่อให้แม่นยำทั้งรูป และเสียงของตัวอักษร
2. สอนเขียนเป็นคำอย่างไม่เคร่งครัดความสวยงามแต่เน้นลีลา เพื่อให้แม่นยำตำแหน่งหน้าทีของตัวอักษร และแสดงลำดับการเขียนตัวอักษรแต่ละตัวได้
3. สอนเขียนเป็นคำ วลี และประโยคที่มีความหมาย เพื่อฝึกทักษะการเขียนคำ ลำดับคำ การเว้นวรรค และการเขียนข้อความที่มีขนาดยาวขึ้นตามลำดับ
4. สอนเขียนตามหลังการอ่านหรือเขียนพร้อมกับการอ่านออกเสียงและอ่านในใจ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนกับการอ่านคู่กันไป
5. สอนเขียนข้อความตามสถานการณ์ของการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและสอนเขียนตามบทเรียนที่กำหนดให้อ่าน เพื่อยืนยันและเน้นความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนการอ่าน ที่เป็นไปเพื่อสื่อความหมายได้จริง

จากที่กล่าวมานั้น การจัดการเรียนการสอนการเขียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยมีการฝึกฝนสอนเขียนเป็นคำ เป็นวลี สอนเขียนคำตามบริบทและสถานการณ์ จากง่ายไปยาก เพื่อให้นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ พร้อมทั้งครูคอยดูแลและแก้ไขการเขียนให้ถูกต้อง อยู่เสมอ คัดเลือกหนังสือ สื่ออุปกรณ์ และกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนให้ผู้เรียน มีความสุขและเห็นความสำคัญของการเขียน เพื่อให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผลมากที่สุด

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

วิไลลักษณ์ บุญเคลือบ (2548: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง อิทธิพลของภาษาแม่ที่มีผลต่อการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทย มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาเกาหลีชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 แผนกภาษาไทย มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ได้วิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษาในเรื่อง ระดับเสียง คำประโยค ความหมาย ปริเฉท รวมถึงสังคม และวัฒนธรรมด้วย ผลการวิจัยพบว่า เสียงพยัญชนะ เสียงสระ คำสรรพนาม คำลักษณะนาม คำทับศัพท์ โครงสร้างประโยค กาล ความหมายของคำ คำเชื่อมและเครื่องหมายวรรคตอน ตลอดจนสังคม และวัฒนธรรมเกาหลีล้วนมีอิทธิพลต่อการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีทั้งสิ้น ดังนั้นภาษาแม่เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลี

ทศวรรณ ฦ พิกุล (2551: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือเรียนการอ่าน และการเขียนภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับชาวต่างประเทศ เพื่อใช้ในโรงเรียนสอนภาษา วาย เอ็ม ซี เอ เชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาหนังสือเรียนการอ่านและการเขียนภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับชาวต่างประเทศเพื่อใช้ในโรงเรียนสอนภาษาวาย เอ็ม ซี เอ เชียงใหม่ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการค้นคว้ามี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้เรียนจำนวน 10 คน ครูผู้สอนจำนวน 1 คน กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างประเทศและด้านหลักสูตรการสอนจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ 1) แบบ

สัมภาษณ์นักเรียนชาวต่างประเทศ 2) แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน 3) แบบประเมินคุณภาพหนังสือ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ หนังสือเรียนการอ่านและการเขียนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่สร้างขึ้นมีคุณภาพระดับดีทุกด้าน แต่มีบางส่วนของหนังสือที่ควรได้รับการพัฒนาคือหน้าปก กระดาษที่ใช้ในการพิมพ์ เนื้อหาและแบบฝึกหัด

ฟาน จองบินห์ (2552: บทคัดย่อ) การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยดานัง ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทย ปีการศึกษา 2551 – 2552 โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากเรียงความจำนวน 152 ชิ้นงาน ผลการศึกษพบว่า นักศึกษามีข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย 4 ด้าน ได้แก่ การสะกดการันต์ การใช้คำ การใช้ประโยค และการใช้วรรคตอน ส่วนสาเหตุที่เขียนภาษาไทยบกพร่อง คือ การไม่รู้หลักภาษาดีพอ การสับสนเกี่ยวกับมาตราตัวสะกด การไม่รู้ความหมายของคำ การเขียนตามการออกเสียง อิทธิพลของภาษาแม่ และความแตกต่างทางด้านโครงสร้างภาษา

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสรุปได้ว่า ชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองนั้น พบปัญหาการเขียนในด้านต่างๆ ทั้งในระดับเสียง คำ และประโยคเนื่องมาจากภาษาแม่เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้การวิจัยพบว่ามีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ ผลจากการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับชาวต่างชาติได้

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำควบกล้ำ

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำควบกล้ำ

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งคือคำบางคำใช้พยัญชนะสองเสียง ออกเสียงพร้อมกัน เรียกคำคำนี้ว่า “คำควบกล้ำ”

พระยาศรีสุนทรโวหาร (2504: 39) กล่าวในหนังสือนิติสารสาธกว่า คำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำว่ามีเสียงควบกล้ำกับ ร ล ว รวม 21 เสียง เรียกว่าอักษรประโยค ซึ่งมี 7 หมวด คือ

1. ก กร กล กว
2. จ จร จล จว
3. ต ตร ตล ตว
4. ป พร ปล ปว
5. ค คร คล คว
6. ท ตร ทล ทว
7. พ พร พล ปว

อักษรทั้ง 7 หมวดนี้ ปัจจุบันยังคงมีใช้อยู่ได้แก่ เสียง กร ขร คร ตร พร กล
 ขล คล ปล พล ผล กว ขว คว

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2533: 21) กล่าวว่า อักษรควบคือพยัญชนะที่ควบกับตัว ร ล ว มีเสียงกล้ำเป็นสระเดียวกัน ได้แบ่งอักษรควบกล้ำไว้เป็น 2 ประเภท คือ

1. อักษรควบแท้ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกัน ออกเสียงพร้อมกันเป็นพยัญชนะต้น ได้แก่

ก กร กล กว

ข ขร ขล ขว

ค คร คล คว

ด ตร

ป พร ปล

ผ ผล

พ พร พล

2. อักษรควบไม่แท้ หมายถึง อักษรที่มีรูปพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะที่ควบ ร ล ว แต่ออกเสียงพยัญชนะหน้าตัวเดียว เช่น เศร้าสร้อย จริง เสร็จ สระ ประเสริฐ ปราศรัย หรือออกเสียงเปลี่ยนเสียงไป เช่น ฉะเชิงเทรา ทรัพย์ ทรวดทรง ทราบ ทราย ทรวดโถม เป็นต้น คำควบกล้ำในภาษาไทยนี้เท่านั้นที่มีหลักฐานปรากฏอยู่มีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยจากศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหง พบว่ามีคำควบกล้ำอยู่ เช่น ... ในน้ำมีปลา ไครไคร้ค้ำค้ำ ที่ปากประตูมีกระดิ่งแขวน ไพร่ฟ้าหน้าใส ฯลฯ

นิตยา กาญจนวรรณ (2550: 206) กล่าวว่า คำควบกล้ำหากพิจารณาในแง่ของเสียงทางสัทศาสตร์ ก็อาจจะกล่าวได้ว่า พยัญชนะที่จะนำหน้าได้นั้นต้องเป็นพวกเสียงแข็ง ซึ่งได้แก่พยัญชนะเสียงหยุด อย่างพวก ป [p] ต [t] ก [k] ส่วนพวกที่ตามมาจะต้องเป็นเสียงอ่อน ซึ่งได้แก่ ร ล ว แต่เมื่อพิจารณาอย่างละเอียดจะพบว่า ไม่ได้เป็นตามนั้นทุกตัว พยัญชนะควบกล้ำชนิดควบแท้ของไทยแต่เดิมมีอยู่เพียง 13 คู่ ดังนี้ ก+ร, ก+ล, ข+ร, ข+ล, ค+ร, ค+ล, ต+ร, ท+ร, ป+ร, ป+ล, ผ+ล, พ+ร, พ+ล ต่อมาเมื่อเราค้นเคยกับภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เราก็มียพยัญชนะควบกล้ำเพิ่มขึ้นมาอีก 5 คู่ คือ ด+ร, บ+ร, บ+ล, ฟ+ร, ฟ+ล

กำชัย ทองหล่อ (2552: 80-82) กล่าวว่า อักษรควบ คือ พยัญชนะ 2 ตัวควบหรือกล้ำอยู่ในสระตัวเดียวกัน เขียนเรียงตัวติดกันแต่ให้ถือว่าเป็นพยัญชนะตัวเดียวกัน ซึ่งจะแบ่งแยกมิได้ เพราะเหตุนี้ จึงมักทำให้เกิดความฉงนในการอ่านคำบางคำในภาษาไทยว่า จะเป็นอักษรควบหรืออักษรเรียงพยางค์ เช่น เพลา เขมา เป็นต้น ทั้งนี้เพราะไม่มีเครื่องหมายแสดงว่าเป็นตัวควบหรือไม่ควบนอกจากจะอาศัยคำห่อคล้องเท่านั้น อักษรควบแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. อักษรควบแท้ คือ อักษรควบที่เกิดจากพยัญชนะ 2 ตัวควบ หรือกล้ำอยู่ในสระตัวเดียวกัน ได้แก่ พยัญชนะที่ควบหรือกล้ำกับตัว ร ล ว เมื่อควบหรือกล้ำกันแล้วจะต้องออกเสียงพร้อมกัน เป็นตัวสะกด หรือการันต์ก็ต้องเป็นตัวด้วยกัน ตัวอย่างเช่น

1.1 ออกเสียงพร้อมกัน เช่น ไกร ตรา ครุ คลา กลอง พลอด ไทว ขวา ความ ฯลฯ

1.2 เป็นตัวสะกดด้วยกัน เช่น บุตรี เนตร มิตร จิตร บัทร จักร นิทร สมัทร ฯลฯ

1.3 เป็นตัวการันต์ด้วยกัน เช่น พักตร์ พัสตร์ ศาสตร์ อินทร์ อรินทร์ ฯลฯ

อักษรควบแท้นี้ พยัญชนะอื่นที่มาควบด้วยจะต้องเรียงไว้ข้างหน้าตัว ร ล ว เสมอ

2. อักษรควบไม่แท้ คือ อักษรควบที่เกิดจากพยัญชนะ 2 ตัว ควบหรือกล้ำอยู่ในสระตัวเดียวกันได้แก่พยัญชนะที่ควบกับตัว ร ออกเสียงแต่พยัญชนะตัวหน้าตัวเดียว หรือออกเสียงเปลี่ยนเป็นพยัญชนะตัวอื่น จะเป็นตัวสะกด หรือการันต์ด้วยกันก็ได้ ตัวอย่างเช่น

2.1 ออกเสียงเฉพาะตัวหน้า เช่น จริง ไชรั ศรัทธา ปราศรัย ศรี เสร้า สรง สรวง สรวม สรวล สร้อย สระ สร้าง สร้าง เสร็จ เสริม แสร้ง โสรจ ไสร้

2.2 ออกเสียงแปรไปเป็นเสียงตัวอื่น เช่น เสียง ทร เป็นเสียง ซ เช่น ทรวดทรง ทราบทราบ ทราย ทรดโทรม อินทรี มัทรี เทร็ด นนทรี พุทรา ทรวง ไทร ทรัพย์ แทรก จะเชิงเทรา

สรุปได้ว่า อักษรควบ หมายถึง พยัญชนะใดๆ ที่ควบกับตัว ร ล ว มีเสียงกล้ำเป็นสระเดียวกัน ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ อักษรควบแท้ หมายถึง อักษรควบที่เกิดจากพยัญชนะ 2 ตัว ควบหรือกล้ำกับสระเดียวกันแล้วออกเสียงพร้อมกัน และอักษรควบไม่แท้ หมายถึงอักษรควบที่เกิดจากพยัญชนะ 2 ตัว ควบหรือกล้ำอยู่ในสระเดียวกัน แต่ออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหน้า หรือตัวหลัง เพียงตัวเดียว

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำควบกล้ำ

สมพร หลิมตระกูล (2541: 46 – 49) ได้ศึกษาและสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้ 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน โดยใช้แบบฝึกจำนวน 31 แบบฝึก ใช้เวลาฝึกครั้งละ 50 นาที ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ผลการวิจัยพบว่า คำควบกล้ำที่นักเรียนออกเสียงผิดมากที่สุด ก่อนฝึกและหลังฝึก คือ คำว่า “ครู” แม้ว่าหลังฝึกแล้ว จำนวนนักเรียนที่ออกเสียงผิดจะลดลงถึงร้อยละ 20.00 ก็ตาม ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักเรียนเคยชินกับการออกเสียงคำว่า ครู ออกเสียงเป็น กู บ่อยๆ มาเป็นเวลานาน จึงยากที่จะแก้ไขในเวลาอันรวดเร็ว ถึงแม้จะฝึกฝนก็ยังออกเสียงผิดพลาด และการออกเสียงควบกล้ำ “คร” ซึ่ง /ค/ เกิดจากฐานพदान่อนเป็นเสียงระเบิด เสียง /ร/ เกิดจากฐานปุมเหงือก ใกล้เคียงเป็นเสียงรัว เสียงสระอูเป็นเสียงสระหลัง ทั้งสามเสียงออกเสียงพร้อมกันว่า “ครู” จะออกเสียงได้ยากกว่าคำควบกล้ำอื่นๆ ส่วนคำควบกล้ำที่นักเรียนออกเสียงผิดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.00 ก่อนฝึกเช่นคำว่า “ควาย” หลังฝึกนักเรียนออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน เป็นเพราะแบบฝึกที่ 22 เน้นการออกเสียงแบบเทียบคู่กัน (กว ขว คว และ ฟฝ) แบบฝึกที่ออกเสียงควบกล้ำที่น่าสนใจพิเศษได้แก่ แบบฝึกที่เป็นเกม มีการแข่งขัน นักเรียนชอบมาก เพราะไม่ น่าเบื่อ นักเรียนสนุกสนาน ตั้งใจฝึก ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงควบกล้ำของกลุ่มตัวอย่าง หลังจากการใช้แบบฝึกสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกออกเสียงคำควบกล้ำมีผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำสูงขึ้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ศรศักดิ์ ศรีตระกูล (2541: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้น ป. 5 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยประกอบด้วย แบบฝึก

เสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ จำนวน 20 แบบฝึกพร้อมแผนการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ จำนวน 2 ชุด คือแบบทดสอบการอ่านและแบบทดสอบการเขียน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำสามารถพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิวัฒนา กองวิชา (2546: 69) ได้ศึกษาและสร้างชุดฝึกทักษะการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพยุหะศึกษาการ อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพยุหะศึกษาการ ปีการศึกษา 2545 จำนวน 22 คน โดยใช้ชุดฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ 12 ชุด ใช้เวลาในการฝึก คาบละ 50 นาที พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ฝึกออกเสียง โดยใช้ชุดฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้องชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพราะชุดฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นเป็นชุดฝึกที่เป็นระบบคือเริ่มฝึกตั้งแต่ คำพยางค์เดียว คำสองพยางค์ คำสามพยางค์ คำหลายพยางค์ และประโยคข้อความ ที่เป็นทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรอง และบทเพลง ซึ่งนักเรียนสามารถฝึกได้ด้วยตนเอง ฝึกกับครู ฝึกกับเพื่อนๆ ก็ได้ ทำให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการฝึกและตั้งใจฝึก โดยเฉพาะกิจกรรมฝึก ที่เป็นบทเพลง นักเรียนก็จะฝึกออกเสียงด้วยการร้องเพลงพร้อมๆ กัน ทำให้นักเรียนฝึกอย่างสม่ำเสมอ ผลการวิจัยพบว่าคะแนนความก้าวหน้าในการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คะแนนหลังฝึกสูงกว่าคะแนนก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่ฝึกออกเสียงคำควบกล้ำด้วยชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความรู้และสามารถออกเสียงคำควบกล้ำได้ถูกต้อง ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ชฤตภณ สุวรรณรักษ์ (2549: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพุทธบูชา การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน วัดพุทธบูชา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนวัดพุทธบูชา จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำ และแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกดีกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กฤษณา สุภาพักตร์ (2551: บทคัดย่อ) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำ สำหรับชาวต่างชาติ และเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำของชาวต่างชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนนานาชาติไทย-จีน จำนวน 10 คน ได้มาโดยครูผู้สอนคัดเลือกจากนักเรียนที่มีความบกพร่องในการออกเสียง ควบกล้ำ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำ สำหรับชาวต่างชาติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึกแต่ละชุดตามเกณฑ์ E และค่า t – test

แบบ Dependent ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ มีค่าประสิทธิภาพ ระหว่าง 54.55 – 86.77 แสดงว่า แบบฝึกชุดนี้มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง ชัดเจนมากขึ้น ความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้ แบบฝึกดีกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน
4. การดำเนินการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 10 คน จากการคัดเลือกโดยพิจารณาจากผลการทดสอบการเขียนคำควบกล้ำต่ำกว่าร้อยละ 50

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย แบบเรียน เรื่องการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ จำนวน 5 บท และแบบทดสอบ จำนวน 20 ข้อ โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารข้อมูล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน แบบทดสอบ และคำควบกล้ำ

2.2 สืบค้นและคัดเลือกคำควบกล้ำ จากแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 แบบเรียนและแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ และคำที่มีเสียงควบกล้ำจากการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มาสร้างแบบเรียนเรื่องคำควบกล้ำ จำนวน 5 บท และแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ ดังนี้

บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคำควบกล้ำ

บทที่ 2 อักษรควบแท้ ได้แก่ กร-, กล-, กว-, ตร-, พร-, ปล- (อักษรกลาง)

บทที่ 3 อักษรควบแท้ ได้แก่ ขร-, ขล-, ขว-, ผล- (อักษรสูง)

บทที่ 4 อักษรควบแท้ ได้แก่ คร-, คล-, คว-, พร-, พล- (อักษรต่ำ)

บทที่ 5 อักษรควบไม่แท้ ได้แก่ จร-, ศร-, สร-, ชร-, ทร-

แบบทดสอบ

2.3 นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพร แก้วสุวรรณ อาจารย์พิเศษสาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

3. อาจารย์โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2.4 นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่ได้ตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ แล้วนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.5 นำผลที่ได้จากการใช้แบบเรียน และแบบทดสอบกับกลุ่มทดลองมาปรับปรุงแก้ไข ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น หลังจากนั้นนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน ดังนี้

3.1 ประเมินโดยการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยนำแบบเรียนและแบบทดสอบ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญสรุปประเด็นสำคัญของการแก้ไขและปรับปรุง ดังนี้

1. ปรับการจัดลำดับคำให้ง่ายขึ้นและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน พร้อมทั้งตัดคำบางคำที่ไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวันออก

2. ปรับแก้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับคำศัพท์ภาษาไทย

3. ปรับตัวอย่างประโยคบางประโยคให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และแต่งประโยคให้มีประธานที่หลากหลาย

4. ปรับภาพประกอบบางภาพให้สื่อความหมายตรงกับคำ

5. แก้ไขการจัดหน้ากระดาษให้มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการเย็บเล่ม

6. แก้ไขตัวเลือกในแบบทดสอบให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

3.2 ประเมินโดยการทดลองกับกลุ่มทดลอง

หลังจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ผู้วิจัยรวบรวมข้อคิดเห็นและคำแนะนำต่างๆ ไปปรับปรุงแก้ไขแบบเรียนและแบบทดสอบ แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มผู้เรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 2 ครั้ง ผลการทดลองโดยการสัมภาษณ์ สรุปได้ ดังนี้

1. ภาพบางภาพในแบบฝึกยังสื่อความหมายไม่ชัดเจน ควรปรับให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. คำถามบางคำถามในแบบทดสอบยากเกินไป ควรปรับให้ง่ายขึ้น

ผู้วิจัยนำผลจากการใช้แบบเรียนและแบบทดสอบของกลุ่มทดลองไปปรับปรุงแบบเรียน และแบบทดสอบให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พร้อมทั้งนำแบบเรียนและแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ต่อไป

สถิติสำหรับหาคุณภาพของเครื่องมือ

ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (Index of Item – Objective Congruence) หรือ IOC (สมนึก ภัททิยธนี. 2546: 218 – 220)

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum X}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

โดยการแปลความคือ

ถ้า $IOC \geq 0.5$ แสดงว่า ข้อสอบนั้นวัดวัตถุประสงค์ข้อนั้นจริง

ถ้า $IOC \leq 0.5$ แสดงว่า ข้อสอบนั้นไม่วัดวัตถุประสงค์ข้อนั้น

ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียน

ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ผลการประเมินดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการเขียนคำควมกล้าสำหรับชาวต่างชาติด้านเนื้อหา

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์	3		
2. เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	2	1	
3. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	3		
4. คำอธิบายถูกต้อง	3		
5. ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	1	2	
6. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	3		

จากตาราง 1 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการเขียนคำควมกล้าสำหรับชาวต่างชาติด้านเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ย 0.83

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการเขียนคำควมกล้าสำหรับชาวต่างชาติ ด้านรูปเล่ม

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. การออกแบบหน้าปกเหมาะสม สวยงาม	3		
2. ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม	2	1	
3. ลักษณะตัวอักษรเหมาะสม ชัดเจน	3		
4. ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	3		

จากตาราง 2 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการเขียนคำควมกล้าสำหรับชาวต่างชาติด้านรูปเล่มโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ย 0.92

ตาราง 3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของแบบเรียน การเขียน คำควบบกกล้าสำหรับชาวต่างชาติ

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	3		
2. แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	2	1	
3. คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อชัดเจน	2	1	

จากตาราง 3 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแบบเรียนการเขียนคำควบบกกล้าสำหรับชาวต่างชาติโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ย 0.78

สรุปได้ว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการเขียนคำควบบกกล้า สำหรับชาวต่างชาติ ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านรูปเล่ม และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 0.5 สามารถนำไปใช้เป็นแบบเรียนประกอบการเรียนการสอนได้

4. การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยทดลองใช้แบบเรียนการเขียนคำควบบกกล้าสำหรับชาวต่างชาติกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชาวต่างชาติระดับปริญญาตรีปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 10 คน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ๆ ละ 2 ครั้งๆ ละ 50 นาที และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอีก 1 ครั้ง รวมระยะเวลาทั้งหมด 6 ครั้ง ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สัปดาห์ที่	วันที่	เวลา	รายการดำเนินการทดลอง
1	20 พฤศจิกายน 2556	13.00 – 13.50	ปฐมนิเทศ, บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคำควบบกล้ำ
	22 พฤศจิกายน 2556	13.50 – 14.00	บทที่ 2 อักษรควบแท้ กร, กล, กว, ตร, ปร, ปล
2	27 พฤศจิกายน 2556	13.00 – 13.50	บทที่ 3 อักษรควบแท้ ขร, ชล, ขว, ผล
	29 พฤศจิกายน 2556	13.50 – 14.00	บทที่ 4 อักษรควบแท้ คร, คล, คว, พร, พล
3	4 ธันวาคม 2556	13.00 – 13.50	บทที่ 5 อักษรควบไม่แท้ จร, ศรี, สร, ซร, ทร
	6 ธันวาคม 2556	13.50 – 14.00	แบบทดสอบหลังเรียน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์

วิเคราะห์ข้อมูลหาประสิทธิภาพของแบบเรียนการเขียนคำควบบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติโดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพแบบเรียนมีดังต่อไปนี้

5.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบฝึกและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน (ชูศรี พันธุ์ทอง. 2546: 49)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.2 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบเรียนการเขียนคำควบบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยรงค์ พรหมวงศ์; และคณะ. 2520: 495 – 496)

$$\text{สูตร } E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

- เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบในบทเรียนคิด
เป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
- E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 5 บทคิดเป็นร้อยละ
- $\sum X$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
- $\sum F$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
หลังเรียน
- N แทน จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง
- A แทน คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
- B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการที่ได้นำแบบเรียนการเขียนคำควบล้ำสำหรับชาวต่างชาติไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบในบทเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 5 บทคิดเป็นร้อยละ
A	แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกท้ายบทเรียนแต่ละบท เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของ E_1
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ครบทั้ง 5 บท เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของ E_2
3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบเรียนการเขียนคำควบล้ำสำหรับชาวต่างชาติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกท้ายบทเรียนแต่ละบท เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของ E_1 ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตาราง 5 แสดงคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำ
สำหรับชาวต่างชาติ

คนที่	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5
	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20
1	17	17	15	17	15
2	18	17	16	18	16
3	17	17	18	16	17
4	20	19	17	18	18
5	18	18	19	19	18
6	20	19	18	18	18
7	18	18	18	18	20
8	18	18	19	17	19
9	16	16	16	17	15
10	15	16	16	17	15
$\sum X$	177	175	172	175	171
\bar{X}	17.7	17.5	17.2	17.5	17.1
E_1	88.50	87.50	86.00	87.50	85.50
ค่าเฉลี่ยของ E_1 รวม 5 บท เท่ากับ 87.00					

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับชาวต่างชาติ แต่ละบท คิดเป็นร้อยละ 85.50 – 88.50 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.00 ผ่านเกณฑ์ค่าประสิทธิภาพของ E_1 ที่กำหนดไว้ที่ 80 โดยมีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละได้ตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคำควบกล้ำ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 88.50

บทที่ 2 อักษรควบแท้ ได้แก่ กร-, กล-, กว-, ตร-, พร-, ปล- ประสิทธิภาพ ร้อยละ 87.50

บทที่ 3 อักษรควบแท้ ได้แก่ ขร-, ขล-, ขว-, ผล- ประสิทธิภาพ ร้อยละ 86.00

บทที่ 4 อักษรควบแท้ ได้แก่ คร-, คล-, คว-, พร-, พล- ประสิทธิภาพ ร้อยละ 87.50

บทที่ 5 อักษรควบไม่แท้ ได้แก่ จร-, ตร-, สร-, ชร-, ทร- ประสิทธิภาพ ร้อยละ 85.50

ค่าเฉลี่ยของ E_1 รวม 5 บท ประสิทธิภาพ ร้อยละ 87.00

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่า บทเรียนแต่ละบทรวม 5 บท ผ่านเกณฑ์ค่าประสิทธิภาพ E_1 ที่กำหนดไว้ที่ 80

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ครบทั้ง 5 บท เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของ E_2

ตาราง 6 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแบบเรียนการเขียน คำควบบกสำหรับชาวต่างชาติ ทั้ง 5 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)
1	16
2	17
3	17
4	18
5	19
6	19
7	19
8	19
9	17
10	18
$\sum F$	179
\bar{X}	17.9
E_2	89.50

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแบบเรียนการเขียนคำควบบกสำหรับชาวต่างชาติ ทั้ง 5 บท คิดเป็นร้อยละ 89.50 เป็นไปตามเกณฑ์ค่าประสิทธิภาพของ E_2 ที่กำหนดไว้ที่ 80 แสดงว่า แบบเรียนการเขียนคำควบบกสำหรับชาวต่างชาติ นี้ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E1/E2)

ตาราง 7 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

บทที่	เรื่อง	E ₁	E ₂
1	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคำควบกล้ำ	88.50	-
2	บทที่ 2 อักษรควบแท้ กร, กล, กว, ตร, ปร, ปล	87.50	-
3	บทที่ 3 อักษรควบแท้ ขร, ขล, ขว, ผล	86.00	-
4	บทที่ 4 อักษรควบแท้ คร, คล, คว, พร, พล	87.50	-
5	บทที่ 5 อักษรควบไม่แท้ จร, ศรี, สร, ชร, ทร	85.50	-
	คะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน	87.00	-
	คะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน	-	89.50

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ ทั้ง 5 บท มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนทั้ง 5 บท คือ E₁ เท่ากับ 87.00 และประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนครบทั้ง 5 บท คือ E₂ เท่ากับ 89.50

จากประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่า แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสามารถสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติให้ได้ ตาม

เกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ได้แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเป็นแนวทางในการสร้างสื่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 10 คน การสุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นการสุ่มตัวอย่างจากการคัดเลือก โดยพิจารณาจากผลการทดสอบการเขียนคำควบกล้ำต่ำกว่าร้อยละ 50 เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน และแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติประกอบไปด้วยเนื้อหาจำนวนทั้งสิ้น 5 บท ได้แก่ บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคำควบกล้ำ บทที่ 2 อักษรควบแท้ กร-, กล-, กว-, ตร-, พร-, ปล- บทที่ 3 อักษรควบแท้ ขร-, ขล-, ขว-, ผล- บทที่ 4 อักษรควบแท้ คร-, คล-, คว-, พร-, พล- บทที่ 5 อักษรควบไม่แท้ จร-, ตร-, สร-, ชร-, ทร-

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำควบกล้ำ การสร้างแบบเรียน และแบบทดสอบ
 2. กำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
 3. เก็บรวบรวมข้อมูล
 - 3.1 รวบรวมคำควบกล้ำจากแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 แบบเรียนและแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ
 - 3.2 รวบรวมคำควบกล้ำจากการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวันแล้วนำมาพิจารณาคัดเลือกคำให้เหมาะสมกับระดับผู้เรียน
 - 3.3 นำข้อมูลมาสร้างแบบเรียน
 4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ แบบประเมินวัดคุณภาพแบบเรียน แบบฝึกทำยบทเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
 5. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
 6. ทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มทดลองก่อนนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
 7. นำผลที่ได้จากการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ
 8. ทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง
 9. นำผลจากการทำแบบฝึกทำยบทเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกโดยเปรียบเทียบค่า E_1 E_2
 10. นำเสนอผลการศึกษาวิจัย สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนของผู้เรียน อีกทั้งเป็นแนวทางในการสร้างสื่อการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ และผู้วิจัยได้นำแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับชาวต่างชาติ มาทดลองตามกระบวนการหาประสิทธิภาพของแบบเรียน พร้อมทั้งนำข้อมูลมาวิเคราะห์นั้น สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

- บทที่ 1** ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคำควบกล้ำ ประสิทธิภาพร้อยละ 88.50
- บทที่ 2** อักษรควบแท้ ได้แก่ กร-, กล-, กว-, ตร-, พร-, ปล- ประสิทธิภาพร้อยละ 87.50
- บทที่ 3** อักษรควบแท้ ได้แก่ ขร-, ขล-, ขว-, ผล- ประสิทธิภาพร้อยละ 86.00
- บทที่ 4** อักษรควบแท้ ได้แก่ คร-, คล-, คว-, พร-, พล- ประสิทธิภาพร้อยละ 87.50
- บทที่ 5** อักษรควบไม่แท้ ได้แก่ จร-, ศร-, สร-, ชร-, ทร- ประสิทธิภาพร้อยละ 85.50

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการเขียนคำควมกล้าสำหรับชาวต่างชาติ แต่ละบทหรือ E_1 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด โดยประสิทธิภาพของบทเรียนหรือ E_1 ทั้ง 5 บทอยู่ระหว่าง 85.50 – 88.50 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเป็น 87 และค่าประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน หรือ E_2 เป็น 89.50 ดังนั้นแบบเรียนการเขียนคำควมกล้าสำหรับชาวต่างชาติมีประสิทธิภาพ 87/89.50 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

แสดงว่า แบบเรียนการเขียนคำควมกล้าสำหรับชาวต่างชาติมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นแบบเรียนในการเรียนการสอนเรื่องคำควมกล้าสำหรับชาวต่างชาติได้

อภิปรายผล

จากการสร้างแบบเรียนการเขียนคำควมกล้าสำหรับชาวต่างชาติ ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างแบบเรียนการเขียนคำควมกล้าสำหรับชาวต่างชาติ ผลปรากฏว่า ประสิทธิภาพตัวแรกของบทเรียนเฉลี่ยมีค่าประสิทธิภาพเป็น 87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ว่า $E_1 = 80$ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยสร้างแบบเรียนขึ้นโดยดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัย เริ่มจากศึกษาเอกสารและข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำควมกล้า การเขียนสะกดคำ การสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ การสร้างแบบเรียน และนำแบบเรียนที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องทั้งด้านเนื้อหา ภาษา รูปแบบ พร้อมทั้งนำไปปรับปรุงแก้ไขและนำไปทดลองกับกลุ่มทดลองเมื่อพบข้อบกพร่องจึงนำไปปรับปรุงแก้ไขแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำไปใช้ทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่าแบบเรียนทุกบทมีค่าประสิทธิภาพตัวแรกหรือ E_1 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่า แบบเรียนทุกบททำให้ผู้เรียนเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เป็นเพราะการออกแบบแบบเรียนที่น่าสนใจ โดยมีแบบฝึกที่หลากหลาย ผู้เรียนสามารถฝึกเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับบริบท มีภาพประกอบและตัวอย่างประโยคที่ผู้เรียนสามารถอ่านและจดจำนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นการเพิ่มองค์ความรู้และพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้อีกทาง อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างยังให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี ส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่น จึงเป็นผลสืบเนื่องให้แบบเรียนการเขียนคำควมกล้าสำหรับชาวต่างชาติมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทำยบทเรียนแต่ละบทหรือ E_1 ของบทที่ 1, 2 และ 4 ค่อนข้างสูงกว่าบทที่ 3 และ 5 เนื่องจาก

1.1 บทที่ 1 เป็นบทนำของเรื่องคำควมกล้า ซึ่งผู้เรียนสามารถอ่านและจัดกลุ่มคำควมกล้าประเภทเดียวกันได้ จึงส่งผลให้มีค่า E_1 เท่ากับ 88.5 และแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนพอมีความรู้พื้นฐานในเรื่องคำควมกล้าอยู่บ้าง อีกทั้งผู้สอนยังมีวิธีการอธิบายให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น สำหรับในบทที่ 2 และบทที่ 4 คำควมกล้าในหมวดของอักษรกลางและอักษรต่ำ เป็นคำควมกล้าแท้ที่ผู้เรียนพบเห็นเป็นจำนวนมาก ได้ยินและเขียนบ่อยในชีวิตประจำวัน เช่น กราบ กล้วย ตรง ปลา คลอง ครู พริก

เพลง เป็นต้น เมื่อผู้เรียนได้เห็นรูปศัพท์คำควบกล้ำอยู่เป็นประจำทำให้เกิดความคุ้นชินจดจำคำศัพท์ได้ จึงสามารถเรียนรู้บทเรียนได้รวดเร็ว และเขียนคำควบกล้ำได้ถูกต้อง ส่งผลให้มีค่า E_1 ของทั้งสองบท เท่ากับ 87.50 ซึ่งสูงกว่าบทที่ 3 และบทที่ 5

1.2 บทที่ 3 เป็นคำควบกล้ำแท้ในหมวดอักษรสูง และบทที่ 5 เป็นคำควบกล้ำไม่แท้ คำบางคำผู้เรียนไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน มีโอกาสใช้ในการสื่อสารน้อย อีกทั้งไม่คุ้นชินกับรูปศัพท์และออกเสียงยาก ซึ่งการออกเสียงคำศัพท์ผิดทำให้เข้าใจความหมายผิด และการเขียนของผู้เรียนก็ผิดตามไปด้วย เช่น ชม ชลิม โขลก ผลิ แสร้ง สรง สร้าง ทรวง เป็นต้น จึงทำให้ผู้เรียน ทำแบบฝึกไม่ค่อยได้ ส่งผลให้ค่าประสิทธิภาพของบทที่ 3 และบทที่ 5 น้อยตามไปด้วย

อย่างไรก็ตามการที่ผู้เรียนทำคะแนนแต่ละบทเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควรนั้น ปัจจัยหนึ่งมาจากการออกเสียงคำที่ผิดของผู้เรียนส่งผลต่อการเขียนเป็นอย่างมาก อีกทั้งวิชาเรียนในชีวิตประจำวันของผู้เรียน คำควบกล้ำส่วนใหญ่จะเป็นคำควบกล้ำที่ไทยรับมาจากภาษาต่างประเทศ เช่น ฟรี โปรต เบรก เกรด เครดิต จันทร ทฤษฎี เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ วิลเลียมส์ กิงคัม (2550: 227 – 230) กล่าวไว้ว่า การยืมคำภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทยมีอิทธิพล ทำให้ลักษณะของภาษาไทยเปลี่ยนแปลงไปจากลักษณะเดิม เช่น คำควบกล้ำเมื่อยืมคำต่างประเทศมาใช้ทำให้คำควบกล้ำมีจำนวนมากขึ้น เมื่อคำควบกล้ำมีจำนวนมากขึ้นทำให้ผู้เรียน ส่วนใหญ่เกิดความสับสนและไม่สามารถจดจำคำศัพท์ได้หมด ส่งผลให้เขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง

ดังนั้นจากผลการทดลองดังกล่าว เพื่อควบคุมไม่ให้เกิดความแตกต่างของค่าประสิทธิภาพแต่ละบทนั้น ผู้สอนควรเน้นคำศัพท์ยาก หรือคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่ค่อยพบในชีวิตประจำวันตลอดจนยกตัวอย่างประโยคให้หลากหลาย หรือภาพประกอบให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นชินกับคำศัพท์และฝึกเขียนเป็นประจำจะทำให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้มากยิ่งขึ้น

2. แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติมีค่าประสิทธิภาพ 87/89.50 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ ด้วยเหตุผลที่ว่า การดำเนินการสร้างแบบเรียนมีการประเมินโดยอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มทดลองและปรับปรุงแก้ไขจนได้แบบเรียนที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้ ตลอดจนแบบเรียนแต่ละบทมีภาษาที่เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประโยคและคำศัพท์ที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้ใช้แบบเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ไม่ยาก มีการแบ่งเนื้อหาออกเป็นบทๆ และจัดรูปแบบอย่างพิถีพิถัน มีภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหาที่น่าสนใจ สื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาจากการอ่านมากขึ้น รูปเล่มมีสีสันดึงดูดผู้เรียนให้สนใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ บันลือ พุกกะวัน (2521: 71) กล่าวว่า แบบเรียนที่ดีรูปภาพในหนังสือจะช่วยดึงดูดความสนใจให้เด็กอยากหยิบหนังสือมาอ่าน อีกทั้งแบบเรียนเล่มนี้มีแบบฝึกที่หลากหลาย มีตัวอย่างสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการการเรียนรู้และสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง

แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติมีค่าประสิทธิภาพของ E_2 มากกว่าค่าประสิทธิภาพของ E_1 แสดงให้เห็นว่า ผลการเรียนรู้หลังเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น ผู้เรียนมีความเข้าใจ

บทเรียน จดจำคำควบกล้ำได้มากขึ้น สามารถตอบคำถามและเลือกใช้คำควบกล้ำ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ หรือแบบฝึกที่แตกต่างกันได้ ส่งผลให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนได้คะแนนสูงกว่าระหว่างเรียน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) และเมื่อผู้เรียนเรียนแบบเรียนการเขียนคำ ควบกล้ำครบทุกบทแล้ว มีความก้าวหน้าสูงกว่าก่อนเรียน จึงกล่าวได้ว่า สามารถนำแบบเรียนไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยเรื่องการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรมีการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่เกี่ยวข้องกับการเขียนในเรื่องอื่นๆ เช่น การเขียนสะกดการันต์ การเขียนเครื่องหมายวรรคตอน การแต่งประโยค
2. ควรมีการสร้างสื่อมัลติมีเดียที่เกี่ยวข้องกับการเขียนใช้ควบคู่กับแบบเรียน และเป็นสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการเขียนมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2535). *ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา*.
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2507). *ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ 2435 – 2507*. พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กฤษณา สุภาพักตร์. (2551). *แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ*.
สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กองทัพ เคลือบพณิชกุล. (2542). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กำชัย ทองหล่อ. (2552). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.
- โกชัย สาริกบุตร. (2520). *แนวการวิเคราะห์และประเมินผลแบบเรียน*. เชียงใหม่: วิทยาลัยครูเชียงใหม่.
----- . (2554). *Teaching Thai as a Foreign Language : สัมมนานานาชาติการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ ณ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ วันที่ 4 – 5 มิถุนายน*.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จินตนา ไบกาชฎี. (2534). *การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ; บาหยัน อ๋มสำราญ. (2548). *ภาษากับการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: พี. เพรส.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2527). *การทำหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ช. ศรีจิวราย. (2552). *แบบเรียนภาษาไทยตอนต้น*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์; และคณะ. (2520). *ระบบสื่อการสอน*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ชาคริต สิริรัตน์. (2537). *สรุปหลักการใช้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4 – 6)*.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หอสมุดกลาง 09.
- ชูศรี พันธุ์ทอง. (2546). *สถิติเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิตติรัตน์ เกิดหาญ. (2554). *ร้อยแปด (108) คำควบกล้ำ*. ปทุมธานี: สกายบุ๊กส์.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2543). *ทักษะการเขียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทัศนวรรณ ฅ พิกุล. (2551). *การพัฒนาหนังสือเรียนการอ่านและการเขียนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับ
ชาวต่างประเทศ เพื่อใช้ในโรงเรียนสอนภาษา วาย เอ็ม ซี เอ เชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (การสอนภาษาไทย) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
ถ่ายเอกสาร.
- ชุตตภณ สุวรรณรักษ์. (2549). *การพัฒนาแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โรงเรียนพุทธบูชา*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- ธวัช ปุณโณทก. (2550). *วิวัฒนาการหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิตยา กาญจนวรรณ. (2550). *สอนไทยให้ต่างชาติ (จากอเมริกาถึงญี่ปุ่น)*. กรุงเทพฯ: โอ. เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.
- นิตยา วิจระนันท์. (2551). *การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บรรเลง สุปี. (2536). *การวิเคราะห์ความยากง่ายในการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง จังหวัดแม่ฮ่องสอน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- บันลือ พุกกะวัน. (2521). *วรรณกรรมกับเด็ก*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2522). *อุปเทศการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา แนวบูรณาการทางการสอน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประเทิน มหาขันธ์. (2519). *หลักการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ประเทือง คล้ายสุบรรณ. (2529). *อ่านเขียนคำไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ประยุทธ์ วัชระดิษฐ์. (2516). *วิธีสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: นครสวรรค์แสงศิลป์การพิมพ์.
- ปราณี ปราบริปู; และคณะ. (2552). *แบบฝึกเสริมการเรียนรู้ ชุดสายน้ำใจ พัฒนาอ่านเขียนเรียนไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สายน้ำใจ.
- ปภาณิตย์ ภาณุมาศ; หม่อมหลวง. (2541). *แบบเรียนวิชาภาษาไทย*. ปัตตานี: คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พรประภา จัตตุวัฒนา. (2553). *การสร้างแบบเรียน เรื่อง สระภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2537). *ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พาน จงบินท์. (2552). *การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มาลินี ณ นคร. (2553). *การสร้างแบบเรียนเรื่องตัวสะกดภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัฐจวน อีทรกำแหง. (2508). *ห้องสมุดโรงเรียนประถมและบริการ*. พระนคร: สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *อ่านอย่างไรและเขียนอย่างไร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2553). *รายงานการวิจัยการกำหนดคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับต้น*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลัดดา เจริญศิลป์พานิช. (2537). *ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เล เจิ่น หมาก ชาย. (2553). *การสร้างแบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรมไทย เรื่อง ศิลปะไทย สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณิ โสมประยูร. (2539). *การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2542). *การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิเชียร เกษประทุม. (2550). *แบบฝึกออกเสียง ร, ล และคำควบกล้ำ*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- วิไลลักษณ์ บุญเคลือบ. (2548). *อิทธิพลของภาษาแม่ที่มีผลต่อการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทย มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมการวิจัยในภูมิภาคเอเชียของมูลนิธิเกาหลีเพื่อการศึกษาขั้นสูง ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิไลศักดิ์ กิ่งคำ. (2550). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิวัฒนา กองวิชา. (2546). *รายงานผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพยุหะศึกษาการ*. ถ่ายเอกสาร.
- ศรศักดิ์ ศรีตระกูล. (2541). *การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ประถมศึกษา)*. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2529). *ภาษาและการสอน*. พระนคร: สำนักพิมพ์สุกัญญา.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). *พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีสุนทรโวหาร, พระยา. (2504). *นิตินสารสาธก*. กรุงเทพฯ: คลังวิทยา.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์. (2545). *คู่มือการสอนภาษาไทยเบื้องต้นในบริบทไทยศึกษาสำหรับชาวต่างชาติ*. กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนาความร่วมมือด้านการเรียนการสอนภาษาไทยบนฐานของไทยคดีศึกษา กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- . (2549). *การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. เชียงใหม่: มิ่งเมือง.
- สมพร หลิมตระกูล. (2541). *การสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย เล่ม 3*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สถาบันภาษาไทย.
- สุณีย์ อุตศาสตร์. (2526). *ความเป็นมาแบบเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย คณะศึกษามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครุชนบุรี.
- สุภา ปานเจริญ. (2554). *Teaching Thai as a Foreign Language* สัมมนานานาชาติการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วันที่ 4 – 5 มิถุนายน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- หทัย ตันหยง. (2528). การเขียนหนังสือแบบเรียน. ใน *เอกสารคำสอน นส. 425*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัศรา บุญทิพย์. (2535). *การเขียน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- อัมพร แก้วสุวรรณ. (2548). *การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารีย์ลักษณ์ พันธุ์เขียน. (2549). *การสร้างแบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้หนีภัยจากการสู้รบ ชาวกระเหรี่ยงแดง*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2533). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Gerberich, J.R.; Greenem H.A.; & Jorgeson, A.N. (n.d.). *Measurement and Evaluation in the Modern School*. New York: David Mckay.
- Liao, Yu Fu. (2553). *ภาษาไทยพื้นฐาน 1*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กวางโจว: World Publishing Guang Dong Corporation.

ภาคผนวก ก

- หนังสือขอความอนุเคราะห์พัฒนาเครื่องมือ
- หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0519.12/4750

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒ พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เนื่องด้วย นางสาวภิญญา ปานชา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียน
การเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
สารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อใช้แบบทดสอบ
เรื่อง การเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ และแบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ
กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 จำนวน 25 คน จำนวน 1 ห้องเรียน ในระหว่างเดือน
พฤศจิกายน - ธันวาคม 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวภิญญา ปานชา ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-801-6602

ที่ ศธ 0519.12/๔๖๔๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพร แก้วสุวรรณ

เนื่องด้วย นางสาวอภิญญา ปานชา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐนะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียน
การเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ” โดยมี อาจารย์หทัยา จิตต์เมตตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
สารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวอภิญญา ปานชา และ
ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 084-801-6602

ที่ ศธ 0519.12/4742

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุเมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒ พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เนื่องด้วย นางสาวอภิญญา ปานชา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "แบบเรียน
การเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ" โดยมี อาจารย์พิพธสา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
สารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ครมมีชัย เขี่ยมจินดา เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจแบบเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวอภิญญา ปานชา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติศาสตร์ โทรศัพท์ 084-801-6602

ที่ ศธ 0519.12/คส.น.๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เนื่องด้วย นางสาวอภิญา ปานชา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียน
การเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
สารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
แบบเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวอภิญา ปานชา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-801-6602

ภาคผนวก ข
แบบประเมินคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมิน

แบบเรียนเรื่องการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาเกณฑ์ความเหมาะสม
ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- +1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก
0 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง
-1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย

เรื่องที่จะประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์	✓		
1.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	✓		
1.3 เนื้อหาไม่ซับซ้อนสำหรับผู้เรียน	✓		
1.4 คำอธิบายถูกต้อง	✓		
1.5 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	✓		
1.6 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓		
2. ด้านรูปลักษณ์			
2.1 การออกแบบหน้าปกเหมาะสม สวยงาม	✓		
2.2 ขนาดรูปลักษณ์มีความเหมาะสม	✓		
2.3 ลักษณะตัวอักษรเหมาะสม ชัดเจน	✓		
2.4 ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	✓		
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	✓		
3.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓		
3.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	✓		
3.3 คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อชัดเจน	✓		

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นาย.ธีระ (สมจินต์.....))

แบบประเมิน

แบบเรียนเรื่องการเขียนคำความกล้าสำหรับชาวต่างชาติ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาเกณฑ์ความเหมาะสม
ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- +1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก
0 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง
-1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์	✓		
1.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม		✓	
1.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	✓		
1.4 คำอธิบายถูกต้อง	✓		
1.5 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน		✓	
1.6 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓		
2. ด้านรูปแบบ			
2.1 การออกแบบหน้าปกเหมาะสม สวยงาม	✓		
2.2 ขนาดรูปแบบมีความเหมาะสม		✓	
2.3 ลักษณะตัวอักษรเหมาะสม ชัดเจน	✓		
2.4 ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	✓		
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
3.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓		
3.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม		✓	
3.3 คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อชัดเจน		✓	

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ควรปรับสีของภาพประกอบภายในสื่อการเรียนให้เหมาะสมกับเด็ก
2. หัวข้อที่ 2.1 ควรปรับไปสอนภาษาอังกฤษให้ใช้ชีวิตประจำวัน ข้อควร
เลือกสรรคำอธิบายให้

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(นายโสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล)

ภาคผนวก ค
แผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
2. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง และร่วมกันสรุปบทเรียน

5. สื่อการเรียนรู้

1. แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ
2. บัตรคำ

6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการตอบคำถาม
3. ตรวจสอบแบบฝึก

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
2. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง และร่วมกันสรุปบทเรียน

5. สื่อการเรียนรู้

1. แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ
2. บัตรภาพ
3. ใบงาน

6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการตอบคำถาม
3. ตรวจสอบแบบฝึก

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
2. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง และร่วมกันสรุปบทเรียน

5. สื่อการเรียนรู้

1. แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ
2. บัตรภาพ
3. ใบงาน

6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการตอบคำถาม
3. ตรวจแบบฝึก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง อักษรควบแท้ คร, คล, คว, พร, พล

วิชาภาษาไทย

เวลา 50 นาที

1. สาระสำคัญ

คำควบกล้ำแท้ เป็นคำที่มีพยัญชนะสองตัวเขียนเรียงกันอยู่ต้นพยางค์ ใช้สระเดียวกันเวลาออกเสียงเป็นไปตามพยัญชนะตัวหน้า เสียงพยัญชนะต้นคือ ก, ข, ค, ต, ป, ผ, พ เขียนควบกับพยัญชนะ ร, ล, ว ดังนั้นการศึกษาคำควบกล้ำแท้โดยเข้าใจความหมายของคำ และจดจำรูปคำได้ จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านและการเขียนดียิ่งขึ้น ตลอดจนสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านคำควบกล้ำแท้ได้
2. เขียนคำควบกล้ำแท้ได้
3. เลือกใช้คำควบกล้ำแท้ในการสื่อสารได้ถูกต้องตรงตามความหมาย

3. สาระการเรียนรู้

อักษรควบแท้ คร, คล, คว, พร, พล

4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

ผู้สอนทบทวนเรื่องความหมายและประเภทของคำควบกล้ำ แล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายลักษณะของ อักษรควบแท้ คร, คล, คว, พร, พล
2. ผู้สอนอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำให้กับผู้เรียน
3. ผู้เรียนแบ่งกลุ่มทั้งหมด 5 กลุ่ม หลังจากนั้นส่งผู้แทนกลุ่มรับบัตรภาพที่ผู้สอน
4. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ภาพว่าตรงกับคำควบกล้ำคำใดแล้วเขียนลงในใบงาน
5. ผู้เรียนส่งผู้แทนกลุ่มออกมาเขียนคำตอบบนกระดาน ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง กลุ่มใดที่ตอบถูกต้องมากที่สุดจะได้คะแนนและเป็นผู้ชนะ ในสัปดาห์นี้
6. ผู้แทนกลุ่มอ่านคำที่ตนเขียน ผู้เรียนทุกคนอ่านตาม 2 ครั้ง พร้อมทั้งเขียนลงสมุด

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนทำแบบฝึกทำยบท
2. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง และร่วมกันสรุปบทเรียน

5. สื่อการเรียนรู้

1. แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ
2. บัตรภาพ
3. ใบงาน

6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการตอบคำถาม
3. ตรวจแบบฝึก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง อักษรควบไม่แท้ จร, ศร, สร, ชร, ทร

วิชาภาษาไทย

เวลา 50 นาที

☆☆

1. สาระสำคัญ

คำควบกล้ำไม่แท้ เป็นคำที่มีพยัญชนะสองตัวเขียนเรียงกันอยู่ต้นพยางค์ ใช้สระเดียวกันเวลาออกเสียงออกเสียงเพียงตัวเดียว ดังนั้นการศึกษาคำควบกล้ำไม่แท้โดยเข้าใจความหมายของคำ และจดจำรูปคำได้ จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านและการเขียนดียิ่งขึ้น ตลอดจนสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านคำควบกล้ำไม่แท้ได้
2. เขียนคำควบกล้ำไม่แท้ได้
3. เลือกใช้คำควบกล้ำไม่แท้ในการสื่อสารได้ถูกต้องตรงตามความหมาย

3. สาระการเรียนรู้

อักษรควบไม่แท้ จร, ศร, สร, ชร, ทร

4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

ผู้สอนทบทวนเรื่องความหมายและประเภทของคำควบกล้ำ แล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายลักษณะของ อักษรควบไม่แท้ จร, ศร, สร, ชร, ทร
2. ผู้สอนอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำให้กับผู้เรียน
3. ผู้เรียนแบ่งกลุ่มทั้งหมด 5 กลุ่ม หลังจากนั้นส่งผู้แทนกลุ่มรับบัตรภาพที่ผู้สอน
4. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ภาพว่าตรงกับคำควบกล้ำคำใดแล้วเขียนลงในใบงาน
5. ผู้เรียนส่งผู้แทนกลุ่มออกมาเขียนคำตอบบนกระดาน ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง กลุ่มใดที่ตอบถูกต้องมากที่สุดจะได้คะแนนและเป็นผู้ชนะ ในสัปดาห์นี้
6. ผู้แทนกลุ่มอ่านคำที่ตนเขียน ผู้เรียนทุกคนอ่านตาม 2 ครั้ง พร้อมทั้งเขียนลงสมุด

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนทำแบบฝึกท้ายบท
2. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง และร่วมกันสรุปบทเรียน

5. สื่อการเรียนรู้

1. แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ
2. บัตรภาพ
3. ใบงาน

6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการตอบคำถาม
3. ตรวจสอบแบบฝึก

ภาคผนวก ง
แบบเรียนการเขียนคำความกล้าสำหรับชาวต่างชาติ

แบบเรียน

การเขียนคำควมกล้าสำหรับชาวต่างชาติ

TEXTBOOK OF WRITING CLUSTER FOR FOREIGN LEARNERS

Aphinya Pancha

คำนำ [Preface]

แบบเรียนการเขียนคำควบล้ำสำหรับชาวต่างชาติ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นคู่มือประกอบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่องคำควบล้ำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และจดจำรูปคำในบริบทและสถานการณ์ที่แตกต่างกันไป พร้อมทั้งฝึกฝนและพัฒนาทักษะทางด้านการเขียนคำควบล้ำให้เขียนได้ถูกต้องและเขียนได้คล่องแคล่ว เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีพื้นฐานที่ดีในการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาไทยในระดับสูงต่อไป

แบบเรียนเล่มนี้ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับคำควบล้ำจำนวนห้าบท ในแต่ละบทเรียนประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับคำควบล้ำ คำศัพท์พร้อมความหมาย แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน เมื่อผู้เรียนเรียนรู้ครบทุกบทแล้วสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้จากแบบทดสอบหลังเรียน พร้อมทั้งตรวจคำตอบได้ด้วยตนเองจากเฉลยท้ายเล่ม

ผู้จัดทำขอขอบคุณคณาจารย์และผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความรู้ และข้อชี้แนะจนแบบเรียนเล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบเรียนการเขียนคำควบล้ำสำหรับชาวต่างชาติเล่มนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างชาติให้มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับชาวต่างชาติต่อไป

อภิญญา ปานชา
ตุลาคม 2556

สารบัญ [Contents]

บทที่	หน้า
1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคำควบกล้ำ General knowledge about consonant clusters	71
2 อักษรควบแท้ กร กล กว ตร ปร ปล Consonant clusters กร กล กว ตร ปร ปล	77
3 อักษรควบแท้ ชร ชล ขว ผล Consonant clusters ชร ชล ขว ผล	87
4 อักษรควบแท้ คร คล คว พร พล Consonant clusters คร คล คว พร พล	95
5 อักษรควบไม่แท้ จร ศร สร ชร ทร Consonant clusters จร ศร สร ชร ทร	104
แบบทดสอบหลังเรียน	112
เฉลยแบบฝึกทำยบท	115
เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน	120

1

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคำควบกล้ำ

General knowledge about consonant clusters

คำควบกล้ำ

คำควบกล้ำ หมายถึงพยัญชนะสองตัวเขียนเรียงกันอยู่ต้นพยางค์ ใช้สระเดียวกันออกเสียงควบกล้ำ เป็นพยางค์เดียวกัน

Consonant clusters are 2 consonants that are combined in a syllable without a vowel between them, use the same vowel and utter as one syllable.

คำควบกล้ำแบ่งเป็น 2 ประเภท

There are two kinds of Consonant clusters.

1. คำควบกล้ำแท้ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัวเรียงกันใช้สระเดียวกันออกเสียงทั้งสองเสียงพร้อมกัน

พยัญชนะต้น คือ ก ข ค ต ป ผ พ เขียนควบพยัญชนะ ร ล ว แบ่งเป็น 3 กลุ่ม

1. Consonant clusters that have 2 initial consonants, use the same vowel and that 2 syllables are uttered together.

Initial consonants are ก ข ค ต ป ผ พ these consonants are written with ร ล ว can be divided into 3 groups.

กลุ่มที่ 1 อักษรควบที่พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง เขียนควบกับ ร ล ว

Group 1 consonant clusters with initial consonants are medium tone consonant and written with ร ล ว

ตัวอย่าง

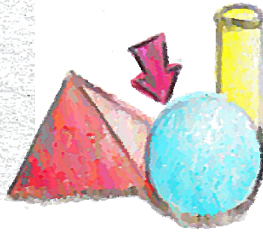
กระ	กราบ	กรอก	กรม	กรุ่น	กริบ	เกรียม	เกราะ	โกธ
กล้ำ	กลาง	กล่อม	กลม	กลุ่ม	กลืน	เกลี้ย	แก้ง	ไกล
กว่า	กวาง	กว้าง	กว้าน	กวาด	กวัก	เกวียน	แกว่ง	ไกว

ตรา	ตราบ	ตรอก	ตรม	ตรวน	เตร	เตรียม	แตร	ไตร
ประ	ปราบ	ปรก	ปรบ	ปร้ม	เปรื่อง	เปรียบ	แปรง	โปรง
ปลา	ปลาย	ปลอก	ปล้น	ปลุก	เปลือก	เปลี่ยว	แปลง	แปล

เกวียน

กลม

เกวียน

ตรวน

ปลา

กลุ่มที่ 2 อักษรควบที่พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง เขียนควบกับ ร ล ว

Group 2 consonant clusters with initial consonants are high tone

consonant and written with ร ล ว

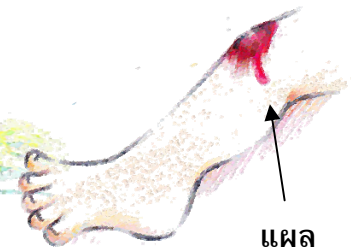
ขรุขระ	ขรั้ม	ขรั้ว	ขริบ
ขลุ่ก	ขลุ่ม	ขลุ่บ	ขลุ่ป
ขวาน	ขวาง	ขวา	ขวิด
ผลุบ	แผล	ผลัด	ผลิ

ขวาน

ผลิ

แผล

กลุ่มที่ 3 อักษรควบที่พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำเขียนควบกับ ร ล ว

Group 2 consonant clusters with initial consonants are low tone consonant and written with ร ล ว

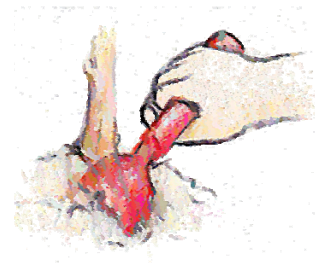
คราม	คร้าน	ครอง	คร้ว	ครีบ	คร่ำ	ครีบ	ครู่	เครา	โครง
คลาด	คลาน	คล่อง	คลอน	คลัง	คล้ำ	คลี	คลุก	เคล้า	โคลน
ความ	ควาน	คว้าน	ควั่น	ควั่น	คว่ำ	แคว	แคว้น	แคว้ง	คว้าง
พราก	พราน	พรวง	พรวน	พรั่ง	พ่ำ	พริบ	พรุ	สะเพร่า	โพรง
พล้าม	พล่าน	พลอง	พลั่ว	พลัน	พล่ำ	พลี	พลู	เพลลา	โพล่ง

โคลน

ควาน

พรวน

พลั่ว

ข้อสังเกต

- ❖ เมื่อเรารับภาษาต่างประเทศเข้ามา ภาษาไทยจึงมีคำควบกล้ำเพิ่มขึ้น ดังนี้

ไทรพ์	บรีส	บล็อก	ฟรี	ฟลุค
-------	------	-------	-----	------

- ❖ คำควบกล้ำแท้ที่เขียนเหมือนคำควบกล้ำไม่แท้ เช่น “นิทรา” อ่านว่า นิ – ทฺรา

2. คำควบกล้ำไม่แท้ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัวเรียงกัน ใช้สระเดียวกัน แต่ออกเสียงเพียงตัวเดียว มี 2 ลักษณะ คือ

- อักษรที่ควบด้วย จร ศร สร ชร ให้ออกเสียงตัวแรกเพียงตัวเดียว ไม่ออกเสียงตัว "ร" ที่ตามมา

- อักษรที่ควบด้วย ทร ให้ออกเสียงเปลี่ยนเป็นเสียง ซ

2. Consonant clusters that have 2 initial consonants, use the same vowel and only one syllable is uttered. In this section, there are 2 characters of its :

- Consonant clusters with จร ศร สร ชร, the first consonant will be uttered.

- Consonant clusters with ทร, the sound will be uttered as ซ.

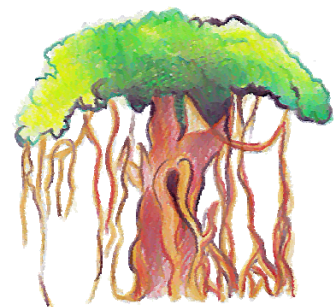
จร	จรั้ง		
ศร	ศรั	ศรัทธา	ปราศรัย
สร	สระ	สร้าง	สร้อย
ชร	ไชรั		
ทร	ทราย	แทรก	ไทร

ปราศรัย

สร้อย

ไทร

แบบฝึกที่ 1

คำสั่ง: เติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

Direction: Fill in the blanks with suitable words.

1. คำควบกล้ำ หมายถึง

พยัญชนะ เขียน ใช้สระเดียวกัน
ออกเสียง

2. คำควบกล้ำ แบ่งเป็น ประเภท ดังนี้

1.
2.

แบบฝึกที่ 2

คำสั่ง แบ่งประเภทคำควบกล้ำให้ถูกต้อง

Direction: Choose the correct consonant clusters.

กลุ่ม	โปร่ง	ไซร์	แกว่ง	สร้อย
แผล	แทรก	ศรัทธา	โคลน	จริง
ศรี	ขลุ่ย	ควาน	ทราย	สระ
ตรอก	สร้าง	พราก	พลู	ไทร

อักษรควบแท้

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

อักษรควบไม่แท้

2

อักษรควบแท้ กร กล กว ตร ปร ปล

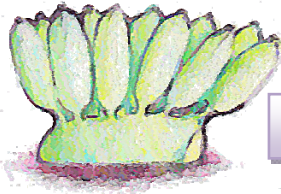
Consonant clusters กร กล กว ตร ปร ปล

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ กล

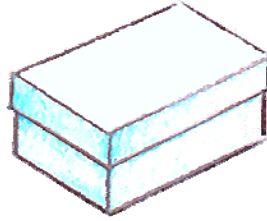

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. กรง	สิ่งที่ทำเป็นซี่ๆ สำหรับขังหรือกั้น (cage)	1. นกอยู่ใน <u>กรง</u>
2. กรวด	1. ก้อนหินเล็กๆ (pebble) 2. หลั่งน้ำ (pour)	1. คนงานโรย <u>กรวด</u> บนถนน 2. ฉัน <u>กรวด</u> น้ำแผ่ส่วนกุศลให้ผู้ตาย
3. กรอบ	1. สิ่งประกอบริมวัตถุ (frame) 2. แดกหักง่าย, เปราะ (crisp) 3. ขอบเขตกำหนด (convention)	1. <u>กรอบ</u> รูปทำจากไม้ 2. น่องชอบขนมปัง <u>กรอบ</u> 3. <u>กรอบ</u> ประเพณีเป็นสิ่งที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา
4. กรุง	เมืองหลวง (city)	1. พี่ไปเที่ยวเมือง <u>กรุง</u> เก่า
5. กราบ	แสดงความเคารพโดยนั่งประนมมือแล้วน้อมศีรษะลงจรดพื้น (prostrate oneself)	1. พ่อ <u>กราบ</u> พระก่อนนอน
6. เกรง	นึกกลัวไปเอง (fear)	1. ฉัน <u>เกรง</u> ว่าเขาจะเป็นอันตราย

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ กล

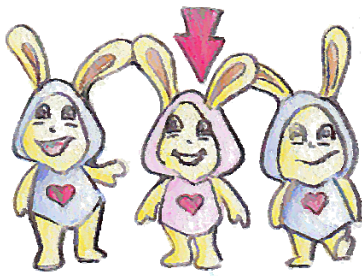
1

2

3

4

5

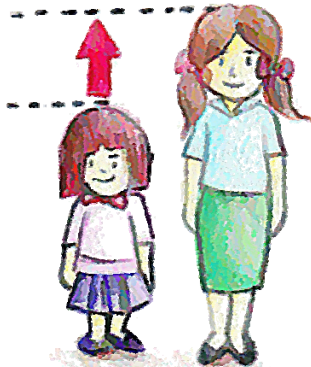
6

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. กล้วย	ชื่อไม้ล้มลุกประเภทหนึ่ง แตกหน่อเป็นกอ ผลกินได้ (banana)	1.น้องชอบกิน <u>กล้วย</u>
2. กล่อง	ภาชนะใส่สิ่งของรูปกลมหรือเหลี่ยมมีฝาปิด (box)	1.เด็ก ๆ เก็บของเล่นใส่ <u>กล่อง</u>
3. กลับ	1.ตรงกันข้ามกับทิศทางเดิม (return) 2.พลิกหน้าเป็นหลัง (reverse) 3.เปลี่ยน (change)	1.เขาเดินเข้าซอยตันต้องหันหลัง <u>กลับ</u> 2.แม่ครัว <u>กลับ</u> ปลาทุที่ทอดในกระทะ 3.เขา <u>กลับ</u> ใจเลิกเป็นนักเลง
4. กลาง	ส่วนที่ไม่ก่อนไปด้านใดด้านหนึ่ง (middle)	1.ฉันยืนตรง <u>กลาง</u> ระหว่างพ่อกับแม่
5. กล้า	1.เรียกพืชที่เพาะไว้สำหรับย้ายไปปลูก ที่อื่น (seedling) 2.ไม่กลัว, ไม่ครั่นคร้าม (brave) 3.แข็ง (harden)	1.ลุงเพาะ <u>กล้า</u> มะม่วงไว้ปลูกหลังบ้าน 2.ครูส่งเสริมให้นักเรียน <u>กล้า</u> แสดงออก 3.เหล็ก <u>กล้า</u> มีความทนทานมาก
6. ใกล้	1.จวน, เกือบ (approach) 2.ไม่ห่าง (near)	1.ฉัน <u>ใกล้</u> จะเรียนจบแล้ว 2.พ่อนั่ง <u>ใกล้</u> ฉัน

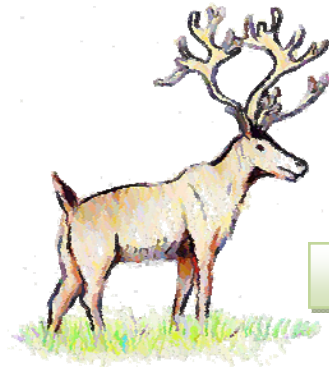
คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ กว

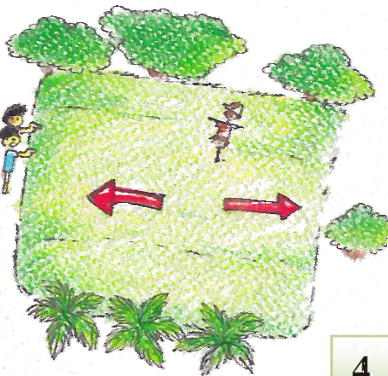
1

2

3

4

5

6

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. กวัก	อาการใช้สิ่งแบน ๆ พู่ยเข้าหาตัว (beckon)	1. พ่อ <u>กวัก</u> มือเรียกลูก
2. กว่า	1. เกิน (over) 2. เป็นคำใช้เปรียบเทียบในการประมาณ (more) 3. เลยไป, พ้นไป, ก่อน, ยังไม่ทัน (till)	1. มีคนเข้าประชุมร้อย <u>กว่า</u> คน 2. พี่สูง <u>กว่า</u> น้อง 3. <u>กว่า</u> ตำรวจจะมาโจรก็หนีไป
3. กวาง	ชื่อสัตว์ชนิดหนึ่ง (deer)	1. <u>กวาง</u> เป็นสัตว์ที่มีเขาสวยงาม
4. กว้าง	1. ด้านที่คู่กับด้านยาว (wide) 2. ไม่แคบแผ่ออกไป (be wide)	1. ผ้าผืนนี้มีด้าน <u>กว้าง</u> เท่าไร 2. นาของฉันมีพื้นที่ <u>กว้าง</u> มาก
5. กวาด	ทำให้เตียนหรือหมดฝุ่นละออง (sweep)	1. น้อง <u>กวาด</u> บ้าน
6. แกว่ง	ไม่อยู่กับที่, ไม่อยู่ในแนว (swing)	1. ฉัน <u>แกว่ง</u> ชิงช้าเล่น

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ ตร

1

2

3

4

5

6

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. ตรง	1. ไม่คดโค้ง ไม่งอ ไม่เอียง (be straight) 2. เปิดเผย (straightforwardly) 3. ปรี (rush) 4. เทียบตามกำหนด (be precise at)	1. จีนยื่น <u>ตรง</u> เคารพธงชาติ 2. เธอเป็นคนพูด <u>ตรง</u> 3. สุนัขวิ่ง <u>ตรง</u> เข้าใส่คนแปลกหน้า 4. จีนมีนัดเวลา 3 โมง <u>ตรง</u>
2. ตรวจ	1. พิจารณาดูความเรียบร้อย (patrol) 2. พิจารณาดูว่าถูกหรือผิด (check) 3. พิจารณาหาสมมติฐาน (diagnose)	1. ตำรวจออก <u>ตรวจ</u> พื้นที่ทุกวัน 2. ครู <u>ตรวจ</u> การบ้านนักเรียน 3. แพทย์ <u>ตรวจ</u> อาการคนไข้
3. ตรา	1. เครื่องหมายที่มีลวดลายและทำเป็นรูปต่าง ๆ สำหรับประทับเป็นสำคัญ (brand) 2. กำหนดไว้, จดจำไว้ (record)	1. พระปฐมเจดีย์เป็น <u>ตรา</u> ประจำจังหวัดนครปฐม 2. เขาถูก <u>ตรา</u> หน้าว่าเป็นคนไม่ดี
4. ตรากตรำ	ทนทำอย่างไม่คิดถึงความยากลำบาก (endure)	1. พ่อแม่ <u>ตรากตรำ</u> ทำงานหนักเพื่อลูก
5. เตรียม	จัดแจงไว้ให้เรียบร้อย จัดทำไว้ล่วงหน้า (prepare)	1. นักวิทยาศาสตร์ <u>เตรียม</u> การทดลอง
6. ไตร่ตรอง	คิดทบทวน ตริตรอง (consider)	1. จะทำการสิ่งใดควร <u>ไตร่ตรอง</u> ให้ดี

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ ปร

1

2

3

4

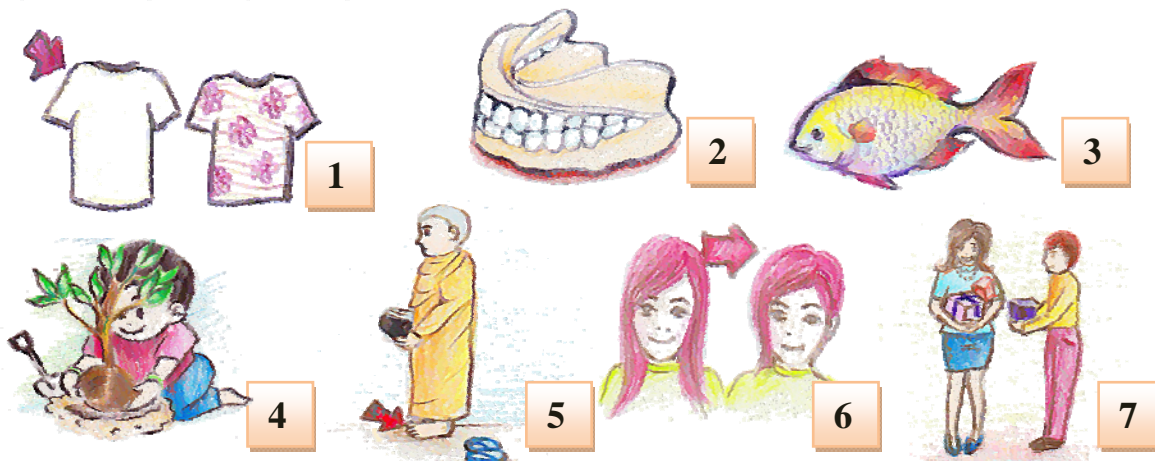
5

6

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. ปรັบ	1. ทำให้เรียบ ทำให้เสมอ (level) 2. ลงโทษให้ใช้เงินเพราะทำผิด (fine)	1. ชานา <u>ปรັบ</u> หน้าดินเพื่อเตรียมปลูกข้าว 2. ตำรวจ <u>ปรັบ</u> เงินคนที่ขับรถฝ่าไฟแดง
2. ปราบปราม	ทำให้สงบราบคาบ (suppress)	1. ทหาร <u>ปราบปราม</u> ผู้ก่อการร้าย
3. ปรุง	ประสมหรือประกอบให้เหมาะสม (mix)	1. พ่อครัว <u>ปรุง</u> อาหารอร่อย
4. เปรี้ยว	1. มีรสอย่างหนึ่งอย่างรสมะนาว (sour) 2. มีลักษณะปราดเปรี้ยว ทันสมัย (be avant-garde)	1. มะนาวมีรส <u>เปรี้ยว</u> 2. ผู้หญิงคนนี้แต่งตัว <u>เปรี้ยว</u>
5. แปรง	1. สิ่งของทำด้วยขนสัตว์ ลวด ไม้ขัด หรือ สีฟ่อน หรือขัดถูสิ่งของ (N. brush) 2. แปด เช็ด หรือถูด้วยแปรง (V. brush)	1. พ่อใช้ <u>แปรง</u> ขัดห้องน้ำ 2. เด็ก ๆ ควร <u>แปรง</u> ฟันทุกวัน
6. โปรด	1. ถูกใจหรือพอใจมาก (favorite) 2. ใช้ประกอบกริยาแสดงความขอร้องอย่างสุภาพ (please)	1. ขนมหวานเป็นของ <u>โปรด</u> ของฉัน 2. <u>โปรด</u> นั่งหนึ่ง ๆ

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ ปล

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. ปลอด	1. พ้นจาก ปราศจาก (free from) 2. ล้วน แท้ (all)	1. ตอนนี้เธอ <u>ปลอดภัย</u> แล้ว 2. เสื้อตัวนี้สีขาว <u>ปลอด</u>
2. ปลอม	1. ทำให้เหมือนคนอื่นหรือสิ่งอื่น (fake) 2. ไม่แท้หรือไม่จริงตามสภาพของสิ่งนั้น (artificial)	1. ตำรวจ <u>ปลอม</u> ตัวไปจับผู้ร้าย 2. คุณยาใส่ฟัน <u>ปลอม</u>
3. ปลา	ชื่อสัตว์น้ำ (fish)	1. <u>ปลา</u> อาศัยอยู่ในน้ำ
4. ปลูก	1. เอาต้นไม้หรือเมล็ด หน่อ หัว เป็นต้น ใสลงในดินหรือสิ่งอื่นเพื่อให้งอก (cultivate) 2. เอาสิ่งต่างๆ มาประกอบกันเพื่อทำเป็นที่ยู่ (construct)	1. นักเรียน <u>ปลูก</u> ต้นไม้ 2. พ่อ <u>ปลูก</u> บ้านใหม่
5. เปล่า	1. ไม่มีอะไรนอกจากตัวของมันเองที่อ้างถึง (naked) 2. เป็นคำปฏิเสธแปลว่าไม่มี ไม่เป็นอย่างนั้น (no)	1. พระสงฆ์เดินเท้า <u>เปล่า</u> 2. ผม <u>เปล่า</u> ทำผิดนะครับ
6. เปลี่ยน	1. แปรหรือกลายเป็นจากลักษณะหรือภาวะเดิม (transform) 2. ย้าย (relocate)	1. ฉัน <u>เปลี่ยน</u> ทรงผมใหม่ 2. คุณตา <u>เปลี่ยน</u> ที่อยู่
7. แปลก	1. แตกต่างจากที่เคยคิด เคยรู้ เคยเห็น (strange) 2. ต่าง เพี้ยนไป ผิดปรกติ (be strange)	1. ฉัน <u>แปลก</u> ใจที่เธอมา 2. เขาทำอะไร <u>แปลก</u> ๆ

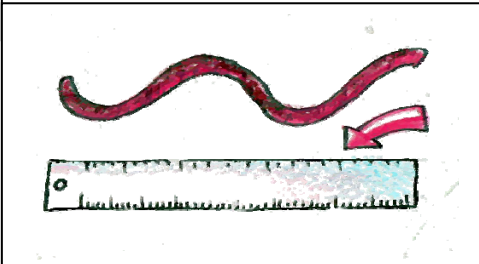
แบบฝึกที่ 1

คำสั่ง: เขียนคำควบกล้ำให้ตรงกับภาพ

Direction: Write consonant clusters that match with the pictures.

1.

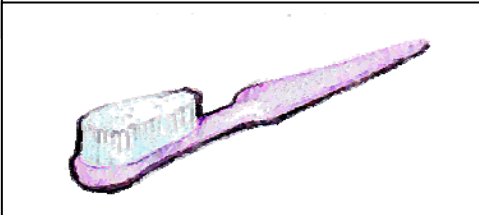
2.

3.

4.

5.

แบบฝึกที่ 2

คำสั่ง: นำคำศัพท์มาเติมในประโยคให้ถูกต้อง

Direction: Fill in the blanks with the suitable words

กว้าง	ปลอด	กรอบ	กว่า	เปรี้ยว
ตรวจ	ปรับ	เปล่า	กลับ	ปลอม

1. อาหารเข้าคือขนมปัง กับ น้ำ
2. ห้องนี้ มาก มีคนอยู่ร่อย
3. มะนาวที่ปลูกหลังบ้าน สารพิษและมีรส
4. ตำรวจจับและ เงินคนที่ขายของ
5. คุณครู การบ้านนักเรียนจึง บ้านช้า

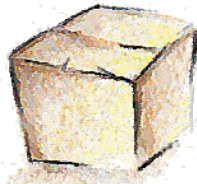
แบบฝึกที่ 3

คำสั่ง: แต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่กำหนดให้ ประโยคละ 2 คำศัพท์

Direction: Write the sentences by using the 2 given words for each of the sentence.

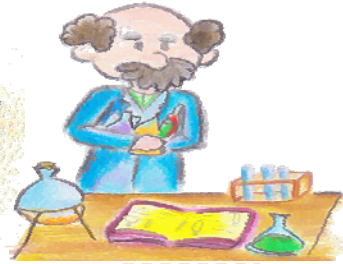
กวาง

กล่อง

กล้วย

เตรียม

กวาด

กรวด

ปลูก

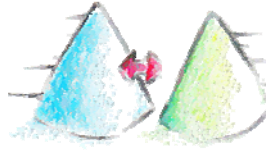
กราบ

กรง

ปรุง

ใกล้

ปลา

ตัวอย่าง แม่กวางมีมือเรียกฉันมากกราบพระ

1.
2.
3.
4.
5.

แบบฝึกที่ 4

คำสั่ง: อ่านเรื่องแล้วหาคำควบกล้ำเขียนลงในช่องว่างพร้อมทั้งตอบคำถามให้ถูกต้อง

Direction: Read the passage and fill in the blanks with the correct consonant clusters, and then answer the questions.

เกวียนแล่นบนถนนที่โรยด้วยกรวด สุนัขที่อยู่ใกล้เชิงเขา บนเกวียนเด็กน้อยนั่งเตรียมกล้ำพันธุ์ข้าวไว้ให้พ่อที่กำลังขับเกวียน เด็กน้อยและพ่อต้องตรากตรำปลูกข้าว แม้เวลาจะผ่านไปนานเท่าไรก็ไม่คิดย้ายที่อยู่เข้ากรุง ทั้งคู่ไต่รตรองถึงชีวิตที่ผ่านมา ต้องตรากตรำทำงานหนัก แต่พวกเขาเรียนรู้ที่จะปรับตัวเพื่อความอยู่รอด จึงอยู่กันอย่างมีความสุข

คำควบกล้ำ อักษรกลาง

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.

1. ถนนโรยด้วยอะไร
2. เด็กน้อยนั่งเตรียมอะไร
3. เด็กน้อยนั่งอยู่บนอะไร
4. เด็กน้อยและพ่อไม่คิดย้ายที่อยู่ไปที่ไหน
5. ชีวิตที่ผ่านมาของพวกเขาเป็นอย่างไร

3

อักษรควบแท้ ขร ชล ขว ผล

Consonant clusters ขร ชล ขว ผล

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ ขร

1

2

3

4

5

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. ขรม	เอ็ดอิ่ง แซ่ (noisy)	1. สุนัขเห่าเสียง <u>ขรม</u>
2. ขรวัว	1. คำเรียกภิกษุที่มีอายุมาก (abbot) 2. คำเรียกคนที่มั่งมี (the rich)	1. ท่าน <u>ขรวัว</u> วัดใจดี 2. เจ้า <u>ขรวัว</u> เป็นคนร่ำรวยมาก
3. ขริบ	ตัดเล็มด้วยกรรไกร (trim)	1. นักเรียน <u>ขริบ</u> กระดาษเป็นชิ้นเล็ก ๆ
4. ขริม	มีอาการนิ่งอย่างตริกตรง (solemn)	1. เขาเป็นคนเงียบ <u>ขริม</u>
5. ขรุขระ	เป็นมุ่มเป็นแ่ง ไม่เรียบราบ (knotted)	1. ถนนหน้าบ้าน <u>ขรุขระ</u> มากมีแต่หลุมเต็มไปหมด

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ ขล

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. ขลัง	มีอำนาจศักดิ์สิทธิ์ที่เชื่อกันว่าอาจบันดาลให้สำเร็จได้ดังประสงค์ (magic)	1. ลุงของฉันเชื่อถือเรื่องของ ขลัง
2. ขลาด	กลัว, ไม่กล้า (coward)	1. เขา ขลาด กลัวกับทุกเรื่อง
3. ขลิบ	เย็บหุ้มริมผ้าและของอื่น ๆ เพื่อกันลุ่ยหรือเพื่อให้งาม (edge with)	1. ช่างตัดเสื้อ ขลิบ ริมผ้าได้เรียบร้อย
4. ขลุกขลัก	1. ติดกุกกักอยู่ในที่แคบ (inconvenient) 2. ติดขัด, ไม่สะดวก (jam-up)	1. เสียงปลาดีน ขลุกขลัก อยู่ในอ่าง 2. งานวันเกิดปีนี้ ขลุกขลัก ไม่มีอะไรพร้อม
5. ขลุ่ย	ชื่อเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งสำหรับเป่าให้เป็นเพลง (reed)	1. คุณครูสอนฉันเป่า ขลุ่ย
6. เขลา	ขาดไหวพริบ, ไม่ฉลาด (foolish)	1. นักเรียนอย่าไป เขลา ให้เขาดูถูกได้นะ
7. โพลก	1. ต่ำให้เข้ากันหรือให้เหนียวให้แหลก (pound) 2. เสียงดังเช่นนั้น เช่น เสียงไอ โพลกๆ (sound of coughing)	1. แม่ โพลก กระเทียมสำหรับตำน้ำพริก 2. ฉันได้ยินเสียงไอ โพลกๆ ของคุณยายมาตั้งแต่เมื่อคืน

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ ข

1

2

3

4

5

6

7

ศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. ขวนขวาย	หมั่นเสาะแสวงหาเพิ่มเติมโดยไม่ยอมอยู่นิ่ง (be diligent)	1. คนฉลาดหมั่น <u>ขวนขวาย</u> หาความรู้
2. ชวักไขว่	อาการเคลื่อนไหวสวนกันไปมาอย่างสับสน (busily)	1. คนจำนวนมากเดิน <u>ชวักไขว่</u> บนถนน
3. ขวา	ตรงข้ามกับซ้าย (right)	1. ตึกตayout่าง <u>ขวา</u> ของกล่อง
4. ขวาง	กีดกัน, สกั๊ด (block)	1. กิ่งไม้ <u>ขวาง</u> อยู่บนถนน
5. ขว้าง	เอี้ยวตัวเบี่ยงแขนไปทางหลังแล้วชดสิ่งที่อยู่ในมือออกไปโดยแรง (throw)	1. เด็ก <u>ขว้าง</u> ก้อนหินลงน้ำ
6. ขวิด	1. กิริยาของสัตว์ที่ใช้เขาหรือนอทำร้าย (butt) 2. อาการที่เดินสะดุดขาตัวเองเพราะอายหรือ รีบร้อน (stumble over)	1. แกะถูกควาย <u>ขวิด</u> 2. น้ารีบเดินจน <u>ขาขวิด</u>
7. แหวน	เกี่ยวห้อยอยู่ (hang)	1. พ่อ <u>แหวน</u> กุญแจไว้ในบ้าน

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ ผล

1

2

3

4

5

6

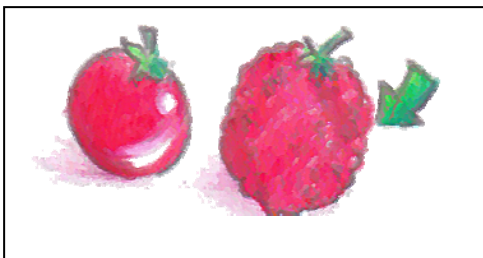
คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. ผลัก	ใช้มือดันให้พ้นตัวหรือให้เคลื่อนที่ไปทันที (push)	1. พ่อ <u>ผลัก</u> ประตูบ้าน
2. ผลัด	เปลี่ยนแทนที่ (alternate)	1. เรา <u>ผลัด</u> เวรกันทำกับข้าว
3. ผลีผลาม	รีบร้อนเกินไปโดยไม่ระมัดระวังหรือไม่ถูกกาลเทศะ (rashly)	1. ก่อนข้ามถนนต้องระมัดระวังอย่า <u>ผลีผลาม</u>
4. ผล	หลงลืมไปชั่วขณะ, เลินเล่อ, ไม่ระวังตัว (be careless)	1. แมวคาบปลาไปกินตอนฉัน <u>ผล</u>
5. แผล	1. เนื้อหนังที่แตกแยกออกเพราะเป็นโรคหรือถูกของมีคม (wound) 2. แผลที่หายแล้วแต่ยังมีรอยอยู่ (scar)	1. พี่ถูกมีดบาดนิ้วเป็น <u>แผล</u> 2. ผู้ชายคนนั้นมี <u>แผล</u> เป็นที่หน้า
6. โผล่	1. ผุดขึ้น, สูงขึ้น (crop up) 2. ซะโงกออกมา, เยี่ยมออกมา (extrude) 3. ยื่นออกให้ปรากฏ (emerge)	1. ดอกบัว <u>โผล่</u> ขึ้นเหนือน้ำ 2. ลูกนก <u>โผล่</u> หัวออกมาจากรัง 3. เขา <u>โผล่</u> หน้าออกมาหน้าต่าง

แบบฝึกที่ 4

คำสั่ง: เขียนคำควบกล้ำให้ตรงกับภาพ

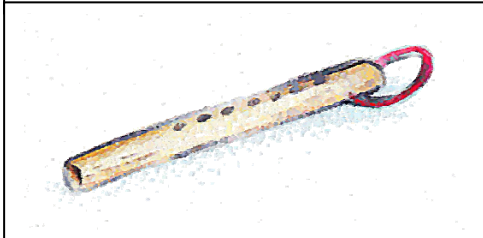
Direction: Write consonant clusters that match with the pictures.

1.

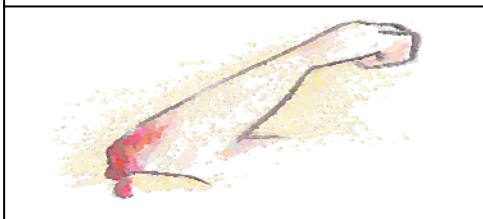
2.

3.

4.

5.

แบบฝึกที่ 2

คำสั่ง: นำคำศัพท์มาเติมในประโยคให้ถูกต้อง

Direction: Fill in the blanks with the suitable words.

ขริ้ม	ขวาง	ขวิด	ผลีผลาม	ขวนขวาย
ขลุ่ยขลุ่ย	ขรม	เขลา	ผลัด	เปลอ

1. คุณตาทำหน้าที่ ดูเด็ก ๆ เสียง อยู่หน้าบ้าน
2. วิชัยเป็นคน ไม่ระมัดระวัง ทำให้การทำงาน ไปหมด
3. ควายนั้ ผู้ชายที่ยื่น ทาง
4. มานี้ ทำผิด เพราะความ หลงทำตามคนไม่ดี
5. เราต้องขยัน หาความรู้ และ กันทบทวนอยู่เสมอ

แบบฝึกที่ 3

คำสั่ง: แต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่กำหนดให้ ประโยคละ 2 คำศัพท์

Direction: Write the sentences by using the 2 given words for each of the sentence

ขริบ

ขลัง

ขวกไขว่

ขวา

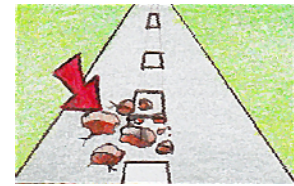
แขวน

ผลัก

ขลิบ

ขรุขระ

โขลก

แผล

ไพล่

ขลุ่ย

ตัวอย่าง มือฉันเป็นแผลมีผิวขรุขระ

1.
2.
3.
4.
5.

แบบฝึกที่ 4

คำสั่ง: อ่านเรื่องแล้วหาคำควบกล้ำเขียนลงในช่องว่างพร้อมทั้งตอบคำถามให้ถูกต้อง

Direction: Read the passage and fill in the blanks with the correct consonant clusters, and then answer the questions

บุญมานั่งเป่าขลุ่ยอยู่หน้าบ้าน มองไปด้านขวา เห็นคนเดินกันขวักไขว่อยู่บนถนน บุญมาเห็นควายตัวหนึ่งโผล่มาไล่ขวิดลูงมี ด้วยความขลาดลูงมีวิ่งหนีบนทางขรุขระ กลัวควายขวิดจนแผลขว้างของขลังใส่ควาย ลูงมีร้องให้คนช่วย บุญมาเข้าไปช่วยลูงมี ลูงมีปลอดภัยและชอบใจบุญมาที่เป็นคนดีมีน้ำใจ

คำควบกล้ำ อักษรสูง

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.

1. บุญมานั่งทำอะไรอยู่หน้าบ้าน
2. บุญมามองไปด้านใด
3. ควายทำอะไรลูงมี
4. ลูงมีวิ่งหนีบนทางใด
5. ลูงมีขว้างอะไรใส่ควาย

4

อักษรควบแท้ คร คล คว พร พล

consonant clusters คร คล คว พร พล

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ คร

1

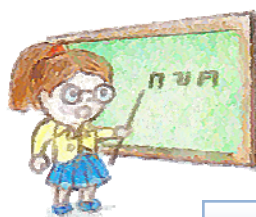
2

3

4

5

6

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. ครอบ	เอาของที่มีลักษณะคล้ายชั้น คำว่า ปิดไว้ (cover)	1. แม่ใช้ผ้าสี <u>ครอบ</u> กับข้าว
2. ครึ่ง	คราว, หน, ที (time)	1. เราไปเที่ยวหน้าตก 3 <u>ครึ่ง</u> แล้ว
3. ครัว	ห้องสำหรับทำกับข้าวของกิน (kitchen)	1. แม่ทำอาหารเช้าอยู่ใน <u>ครัว</u>
4. ครึ่ง	1 ส่วนใน 2 ส่วน (half)	1. ฉันแบ่งขนมให้น้อง <u>ครึ่ง</u> หนึ่ง
5. ครู	ผู้สั่งสอนศิษย์ (teacher)	1. นักเรียนต้องตั้งใจฟัง <u>ครู</u> สอน
6. ใคร	คนไหน, ผู้ใด (who)	1. <u>ใคร</u> เป็นคนซื้อเสื้อผ้า
7. คราว	1. ครั้ง, หน (time) 2. รุ่น (generation) 3. ใช้เป็นลักษณะนาม (occasion)	1. เธอกับฉันไว้พบกันใหม่ <u>คราว</u> หน้า 2. สมศรีกับสมชายอายุ <u>คราว</u> เดียวกัน 3. โทรศัพท์รุ่นนี้ส่งเข้ามา 3 <u>คราว</u> แล้ว

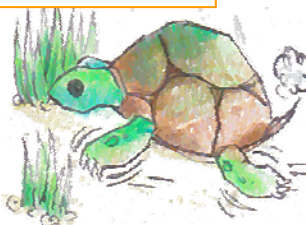
คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ คล

1

2

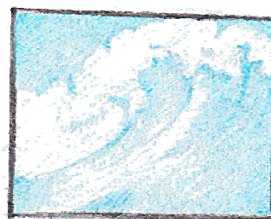
3

4

5

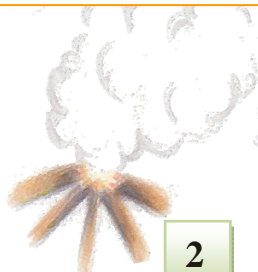
6

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. คลอง	ทางน้ำหรือลำน้ำที่เกิดขึ้นเองหรือขุดเชื่อมกับแม่น้ำหรือทะเล (canal)	1. น่องวายน้ำใน <u>คลอง</u>
2. คล่อง	1. สะดวก (easily) 2. ว่องไว (skillfully) 3. ไม่ฝืด (flexible) 4. ไม่ติดขัด (smoothly)	1. ฉันรู้สึกหายใจ <u>คล่อง</u> ขึ้น 2. เขาทำงานบ้าน <u>คล่อง</u> มาก 3. ปูกินข้าวได้ <u>คล่อง</u> คอ 4. เด็กคนนี้พูด <u>คล่อง</u> มาก
3. คลาน	1. ไปด้วยมือและเข่าอย่างเด็ก (creep) 2. กิริยาที่เดินไปช้า ๆ ของสัตว์บางชนิด (crawl) 3. เคลื่อนไปอย่างช้า ๆ (move slowly)	1. เด็ก <u>คลาน</u> เข้าไปไหว้พระ 2. เต่า <u>คลาน</u> ขึ้นบกอย่างช้า ๆ 3. รถยนต์คันเก่าค่อย ๆ <u>คลาน</u> ไป
4. คล้าย	เกือบเหมือน (similar)	1. ฉันและพี่หน้า <u>คล้าย</u> กันมาก
5. คล้ำ	ค่อนข้างดำ, ไม่ผ่องใส, หม่นหมอง (swarthy)	1. เขาเป็นคนผิว <u>คล้ำ</u>
6. คลื่น	น้ำในทะเลหรือแม่น้ำ บางส่วนมีอาการเคลื่อนไหวสูงกวาระดับโดยปกติแล้วลดลง (wave)	1. วันนี้ทะเลมี <u>คลื่น</u> แรงมาก

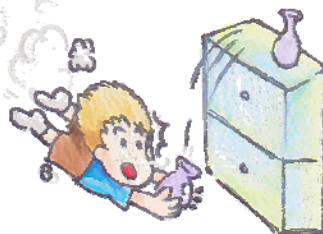
คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ คว

1

2

3

4

5

6

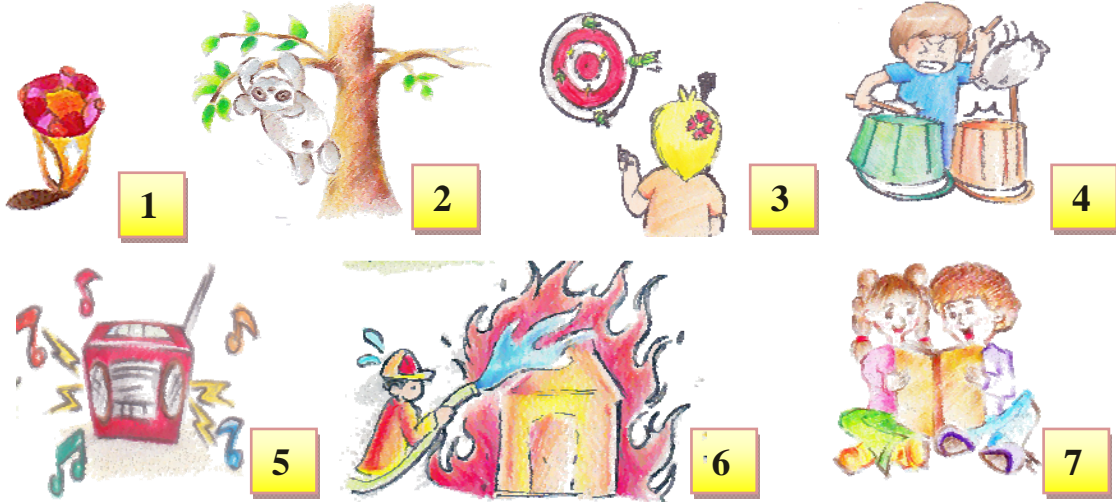
คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. ควัก	ดึงหรือล้วงสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา (pick)	1. เธอ ควัก ผ้าเช็ดหน้าออกมาจากกระเป๋า
2. ควัน	สิ่งที่เห็นเป็นสีดำหรือขาวคล้ายหมอกลอยออกมาจากของที่กำลังไหม้ไฟ (smoke)	1. ควัน บุหรี่ยี่ทำลายสุขภาพ
3. คว่า	1. ยื่นมือไปจับหรือฉวยมาโดยเร็ว (seize) 2. ลักษณะที่คล้ายคลึงเช่นนั้น (gain)	1. พี่รีบ คว่า แจกันที่ตกลงมา 2. สมรัก คว่า ชัยชนะในการแข่งกีฬา
4. ควาย	1. ชื่อสัตว์เคี้ยวเอื้องชนิดหนึ่ง (buffalo) 2. มักหมายความว่าคนโง่ คนเซ่อ (fool)	1. สมัยก่อนชาวนาใช้ ควาย ไถนา 2. ถ้าไม่ตั้งใจเรียนจะโง่เหมือน ควาย
5. คว่ำ	1. พลิกเอาด้านบนลงล่าง (upside down) 2. กิริยาที่เอาด้านหน้าลง (capsize) 3. กิริยาที่เอาด้านบนลงล่าง (turn upside down) 4. ใบหน้าที่แสดงอาการไม่พอใจหรือโกรธจนไม่แยงหน้าขึ้น (frown)	1. เมื่อวานฉันเห็นรถ คว่ำ 2. น้องนอน คว่ำ ทั้งคืน 3. ฉันช่วยแม่ คว่ำ ซาม 4. เธออารมณ์ไม่ดีเดินหน้า คว่ำ มาโน่น
6. คว้างคว้าง	ไม่มีจุดหมายหรือไม่มีที่ยึดเหนี่ยว (aimlessly)	1. เขารู้สึก คว้างคว้าง เมื่ออยู่บนเกาะคนเดียว

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ พร

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1.พรหม	1. ใช้เรียกสิ่งบางชนิดที่ใช้ปูลาด (carpet) 2. เอาสิ่งที่เป็นน้ำประปรายให้กระจาย เป็นเม็ดเล็กๆ (spray)	1. บ้านหลังนี้ปู พรหม ที่ห้องรับแขก 2. แม่ พรหม น้ำที่ผ้าก่อนรีด
2.พรวดพรวด	อาการที่เป็นไปอย่างรวดเร็วโดย ไม่ยั้ง (suddenly)	1.เด็กวิ่ง พรวดพรวด เข้ามาในห้อง
3.พร้อม	1. คำแสดงกิริยาร่วมกัน (at the same time) 2. ครบครัน (completely) 3. เตรียมครบถ้วน (be ready)	1. นักเรียนร้องเพลงชาติ พร้อม กัน 2. นางสาวไทยงาม พร้อม ทุกประการ 3. แม่เตรียมเครื่องปรุงอาหาร พร้อม แล้ว
4.พระ	1. นักบวชในศาสนา (monk) 2. พระพุทธรูป (Buddha image) 3. ตัวเอกในเรื่องละคร (leading actor)	1. วัดนี้มี พระ สงฆ์ 9 รูป 2. ฉันไปไหว้ พระพุทธรูป ในโบสถ์ 3. เขาเป็น ตัวพระ ในละคร
5.พริก	ชื่อไม้ล้มลุก (chilli)	1. แม่เก็บ พริก จากสวนหลังบ้าน
6.พรุ่ง	วันถัดจากวันนี้ไปวันหนึ่ง (tomorrow)	1. พรุ่งนี้ เป็นวันลอยกระทง
7.เพราะ	1. นำฟัง เสนาะ ไพเราะ (melodious) 2. ด้วย เหตุ เพื่อ (because)	1. เพลงนี้ เพราะ มาก 2. เธอไม่อ่านหนังสือ เพราะ อะไร

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ พล

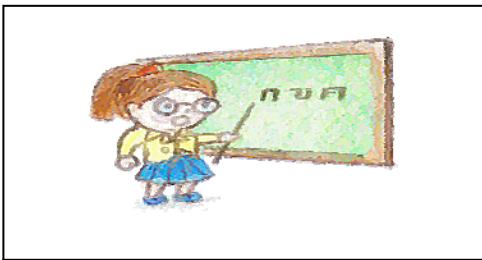
คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. พลอย	1. หินที่มีเนื้อสีต่างๆ ใช้ทำเป็นเครื่องประดับ (precious stone) 2. ร่วมด้วย ประสมด้วย ตามไปด้วย (along with)	1. ในวันแต่งงานพ่อให้แหวน พลอย กับแม่ 2. เขาไม่ได้ผิดแต่ พลอย โดนลงโทษ
2. พลัด	1. พลาด หลุด หรือตกจากที่ใดที่หนึ่ง (fall) 2. พรากจากกันโดยไม่รู้ว่าจะหลงไปอยู่ที่ใด (get lost)	1. เด็ก พลัด ตกจากต้นไม้ 2. น้อง พลัด หลงกันในป่า
3. พลาด	1. ไม่ตรงที่หมาย (fail) 2. ผิดพลาด เพราะไม่รู้เท่าหรือเชื่อตัวเองเกินไป (error)	1. เขาปาลูกดอก พลาด ไม่ถูกเป้า 2. นักเรียนตอบคำถาม พลาด
4. พลิกแพลง	1. ยักเยื้องถ่ายเทเป็นอย่างอื่น (modify) 2. กลับกลาย เปลี่ยนแปลง (change)	1. เขาพูด พลิกแพลง จากความเป็นจริง 2. พี่ พลิกแพลง ถังน้ำเป็นเครื่องดนตรี
5. เพลง	สำเนียงขับร้อง ทำนองดนตรี (song)	1. ฉันชอบฟัง เพลง
6. เพลิง	ไฟ (fire)	1. เพลิง ไหม้บ้าน
7. เพลิดเพลิน	สนุกสนานไม่รู้จักเบื่อ สนุกสนานจนลืมกังวล (enjoy)	1. เขาอ่านหนังสือการ์ตูนอย่าง เพลิดเพลิน

แบบฝึกที่ 1

คำสั่ง: เขียนคำควบกล้ำให้ตรงกับภาพ

Direction: Write consonant clusters that match with the pictures.

1.

2.

3.

4.

5.

แบบฝึกที่ 2

คำสั่ง: นำคำศัพท์มาเติมในประโยคให้ถูกต้อง

Direction: Fill in the blanks with the suitable words.

แบบฝึกที่ 2

เพราะ	พรวดพราด	พร้อม	พลิกแพลง	พลาด
คว่า	คร้ว	ครั้ง	คล้าย	พลัด

1. แก้วหน้าตา เกดมากเมื่อมอง..... กัน
2. หลาย แล้วที่เธอ เข้ามาโดยไม่ขออนุญาต
3. เขา รางวัลนักดนตรีดีเด่นเพราะรู้จัก วิธีการเล่น
4. เขาช่วยแม่ทำอาหารใน ไม่ทันระวังจึงทำจาน ตกลงพื้น
5. ไม่ตั้งใจเรียนจึง โอกาสเรียนต่อ

แบบฝึกที่ 3

แบบฝึกที่ 3

คำสั่ง: แต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่กำหนดให้ ประโยคละ 2 คำศัพท์

Direction: Write the sentences by using the 2 given words for each of the sentence.

ตัวอย่าง เขาเก็บพริกจากสวนริมคลอง

1.
2.
3.
4.
5.

แบบฝึกที่ 4

คำสั่ง: อ่านเรื่องแล้วหาคำควบกล้ำเขียนลงในช่องว่างพร้อมทั้งตอบคำถามให้ถูกต้อง

Direction: Read the passage and fill in the blanks with the correct consonant clusters, and then answer the questions.

พรุ่งนี้ใครจะไปเที่ยวบ้านครูบ้าง บ้านครูอยู่ริมคลอง นักเรียนจะได้เห็นควายกินหญ้าอยู่ข้างบ้านได้ใกล้ชีวิตธรรมชาติดูแล้วมีความสุข มีแม่ค้าพายเรือขายผลไม้ทุกวัน เป็นคุณยายที่ยังแข็งแรงและคล่องแคล่ว ใครจะซื้อผลไม้กลับไปฝากพ่อและแม่ที่บ้านก็ได้ ต่อจากนั้นครูจะพาไปเก็บพริกกันให้เพลิดเพลิน และทำกับข้าวไปถวายพระ

คำควบกล้ำ อักษรต่ำ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.

1. นักเรียนจะไปเที่ยวบ้านครูเมื่อไร
2. บ้านครูอยู่ที่ไหน
3. นักเรียนจะได้เห็นอะไร
4. ครูจะพาไปทำอะไร
5. ครูทำกับข้าวไปถวายใคร

5

อักษรควบไม่แท้ จร ศร สร ชร ทร Consonant clusters จร ศร สร ชร ทร

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ จร ศร

1

2

3

4

5

6

คำศัพท์ / คำอ่าน (Vocabulary/Read)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. จริง (จิง)	1. แน่ (really) 2. แท้ ไม่ปลอม (real)	1. ฉันพูด จริง ทำจริง 2. ดอกไม้นี้เป็นของ จริง
2. ปราศรัย (ปรา-ไส)	การพูดด้วยไมตรีจิต (make a speech)	1. ผู้แทน ปราศรัย หาเสียง
3. ศรัทธา (สัด-ทา)	ความเชื่อ ความเลื่อมใส (believe in)	1. ฉัน ศรัทธา ในความดี
4. เศรษฐี (เสด-ถี)	คนมั่งมี (millionaire)	1. เศรษฐี มีทรัพย์สินจำนวนมาก
5. เศร้า (เส้า)	สลด ระทอ หมอง ไม่เบิกบาน เป็นทุกข์ (sad)	1. สัตว์เลี้ยงของฉันตาย ฉันรู้สึก เศร้า มาก
6. อาศรม (อา-สม)	ที่อยู่ของนักพรต (hermitage)	1. ฤๅษีอยู่ที่ อาศรม
7. ศรี (สี)	มิ่ง สิริมงคล ความรุ่งเรือง ความสว่าง ความงาม ความเจริญ (glory)	1. พระราชาเป็น ศรี แผ่นดิน

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ สร

คำศัพท์ / คำอ่าน (Vocabulary/Read)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. สรง (สง)	อาบน้ำ ใช้กับบรรพชิตและเจ้านาย (take a bath)	1. ลุงกำลัง <u>สรง</u> น้ำ พระพุทธรูป
2. สร้อย (ส้อย)	1. เครื่องประดับที่ทำเป็นเส้น (necklace) 2. ชื่อปลาน้ำจืด (Dangila leptocheila)	1. เธอชอบใส่ <u>สร้อย</u> ข้อมือ 2. ฉันเห็นปลา <u>สร้อย</u> ในน้ำ
3. สระ (สะ)	แอ่งน้ำขนาดใหญ่ (pond)	1. ฉันชอบไปว่ายน้ำใน <u>สระ</u>
4. สร้าง (สร้าง)	คลาย ถอย ทุเลา (recover)	1. เขายังไม่ <u>สร้าง</u> ไข้
5. สร้าง (สร้าง)	เนรมิต ทำให้มีให้เกิดขึ้นด้วยวิธีต่างๆ (create)	1. นักกีฬา <u>สร้าง</u> ชื่อเสียงให้ ประเทศ
6. เสร็จ (เส็ด)	1. จบ สิ้น (finish) 2. เสียที เสียรู้ (be defeated)	1. ฉันทำการบ้าน <u>เสร็จ</u> แล้ว 2. ถ้าไว้ใจคนโกงเรา <u>เสร็จ</u> แน่
7. เสริม (เสิม)	เพิ่ม เติมหนุน (support)	1. ฉันกินอาหาร <u>เสริม</u>
8. แสร้ง (แสร้ง)	แกล้ง จงใจทำให้ผิดจากความจริง (pretend)	1. เขา <u>แสร้ง</u> เป็นคนดี
9. ประเสริฐ (ประ-เส็ด)	วิเศษ ดีเลิศ ดีที่สุด (splendid)	1. พ่อเป็นคน <u>ประเสริฐ</u>

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ จร ศร

คำศัพท์ / คำอ่าน (Vocabulary/Read)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. ไชร์ (ไช้)	คำเน้นความหมายคำหน้า มีความหมายว่า อย่างนั้น เช่น ที่เดียว (then)	1. ถ้าเขาไม่มาแล้ว <u>ไชร์</u> ฉันจะไป
2. ทรวง (ชวง)	อก (chest)	1. เขารู้สึกเหมือนไฟสุม <u>ทรวง</u>
3. ทรวดทรง (ชวด-ชง)	รูปร่าง (shape)	1. ผู้หญิงคนนั้นมี <u>ทรวดทรง</u> ที่ดี
4. ทรัพย์ (ชัย)	1. เงินตรา (money) 2. สิ่งที่มีค่าอาจไม่มีรูปร่างก็ได้ (property)	1. ฉันมี <u>ทรัพย์</u> มาก 2. เธอมีปัญญาเป็น <u>ทรัพย์</u>
5. ทราบ (ซาบ)	รู้ (ใช้ในความรู้สึก) (know)	1. ฉัน <u>ทราบ</u> เรื่องที่เราพูดแล้ว
6. ทราม (ซาม)	1. เลว เสื่อม (bad) 2. ไหลอาบเป็นแห่งๆ (profusely)	1. เขาใจ <u>ทราม</u> มากที่ฆ่าคนได้ 2. เลือดไหล <u>ทราม</u> ทั่วตัว
7. ทราย (ซาบ)	วัตถุที่เป็นเศษหินขนาดเล็ก ร่วน (sand)	1. ที่ทะเลมีหาด <u>ทราย</u>

คำศัพท์ใหม่ (New vocabulary) อักษรควบ จร ศร

คำศัพท์ / คำอ่าน (Vocabulary/Read)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
1. ทรุุด (ซุด)	1. จมลงหรือลดลงกว่าระดับเดิม (sink) 2. มีฐานะตกต่ำกว่าเดิม (sag)	1. สะพาน <u>ทรุด</u> 2. การเงินทางบ้านกำลัง <u>ทรุด</u> หนัก
2. แทรก (แซก)	1. เข้าไปอยู่ในระหว่างสิ่งอื่นในลักษณะที่เบียดเสียดหรือสอด (push through) 2. เกิดขึ้นในระหว่าง (intermingle)	1. เธอ <u>แทรก</u> ตัวเข้าไปในงานเลี้ยง 2. เขาเป็นโรค <u>แทรก</u> ซ้อน
3. โทรม (โซม)	เสื่อมสภาพเดิม (dilapidated)	1. บ้านหลังนี้ <u>โทรม</u> มาก
4. ไทร (ไซ)	ชื่อต้นไม้ (banyan)	1. นกทำรังบนต้น <u>ไทร</u>
5. ฉะเชิงเทรา (ฉะ-เชิง-เซา)	ชื่อจังหวัด (province)	1. <u>ฉะเชิงเทรา</u> เป็นจังหวัดหนึ่งในประเทศไทย
6. พุทรา (พุด-ซา)	ชื่อต้นไม้ กิ่งมีหนาม ผลมีทั้งกลมและรี (monkey apple)	1. ฉันกินลูก <u>พุทรา</u>
7. อินทรี (อิน-ซี)	1. ชื่อนกเป็นวงศ์เดียวกับเหยี่ยว (eagle) 2. ชื่อปลาทะเลขนาดใหญ่ (King mackerel)	1. นก <u>อินทรี</u> บินบนท้องฟ้า 2. ปลา <u>อินทรี</u> อยู่ในทะเล

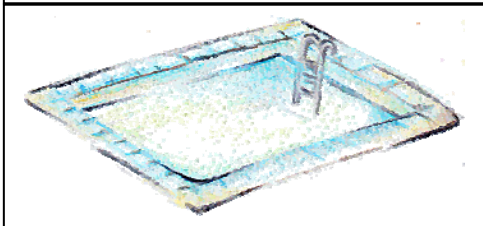
แบบฝึกที่ 1

คำสั่ง: เขียนคำควบกล้ำให้ตรงกับภาพ

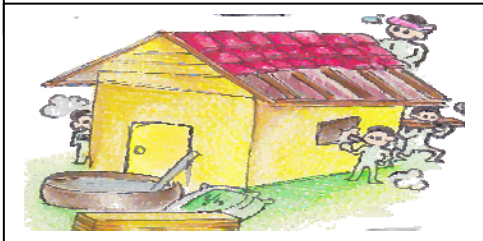
Direction: Write consonant clusters that match with the pictures

1.

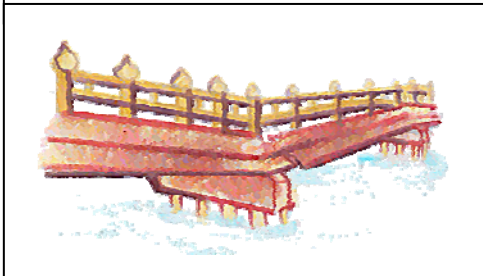
2.

3.

4.

5.

แบบฝึกที่ 2

คำสั่ง: นำคำศัพท์มาเติมในประโยคให้ถูกต้อง

Direction: Fill in the blanks with the suitable words

ทรุดโทรม	ทราบ	ปราศรัย	เสริม	สร้าง
จะเชิงเทรา	แทรก	ศรัทธา	เสร็จ	จริง

1. รัฐมนตรี หาเสียงแก่นโยบายให้ประชาชน
2. นักเรียนไม่ควรพูด ขณะครูสอน ควรทำงานที่ครูสั่งให้
3. การดื่มสุราทำให้ร่างกาย และคนเสื่อม
4. คนที่ไม่ ใจจะโกหก ให้คนอื่นเชื่อใจ
5. รัฐบาลควรส่ง การท่องเที่ยวจังหวัด

แบบฝึกที่ 3

แบบฝึกที่ 3

คำสั่ง: แต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่กำหนดให้ ประโยคละ 2 คำ

Direction: Write the sentences by using the 2 given words for each of the sentence

อาศรม

เสร็จ

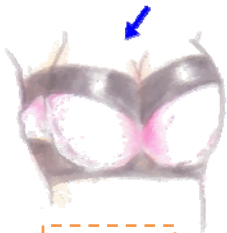
สร้าง

ไทร

สร้อย

ทรวง

เศร้า

ทรัพย์

อินทรี

โทรม

ทราย

ทรวดทรง

ตัวอย่าง เขาเสียใจซ้ำทรวงจนร่างกายทรุดโทรม

1.
2.
3.
4.
5.

แบบฝึกที่ 4

คำสั่ง: อ่านเรื่องแล้วหาคำควบกล้ำเขียนลงในช่องว่างพร้อมทั้งตอบคำถามให้ถูกต้อง

Direction: Read the passage and fill in the blanks with the correct consonant clusters, and then answer the questions.

นกอินทรีบินมาเกาะต้นไม้ที่อยูริมหาดทราย นกอินทรีเห็นชายคนหนึ่งกำลังฝังไหใส่ทรัพย์สินเก็บซ่อนไว้ใต้ต้นไม้ มันคิดว่าชายคนนั้นยึดติดและศรัทธากับทรัพย์สินที่มีแต่จะเสื่อมและทรุดโทรมลง ทำให้จิตใจเราเศร้าหมอง ชายคนนั้นกลับลืมนึกไปว่าสิ่งที่ประเสริฐกว่าคือความรู้ซึ่งเป็นทรัพย์ที่แท้จริงของชีวิต เมื่อคิดเสร็จนกอินทรีก็บินจากไป

คำควบกล้ำไม่แท้

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.

1. นกอะไรบินมาเกาะต้นไม้
2. ต้นไม้อยู่ที่ไหน
3. ไหใส่อะไร
4. ทรัพย์สินเก็บซ่อนไว้ใต้ต้นอะไร
5. ทรัพย์สินทำให้จิตใจเป็นอย่างไร

แบบทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 1 เติมพยัญชนะ ร ล หรือ ว ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. พ่อนำรูปใส่ก.....อบแข.....นไว้หน้าบ้าน
2. ลุงใช้พ.....ั้.....วพ.....วนดินรอบต้นไม้
3. แม่ค.....านหาแหวนที่ตกไปในโค.....น
4. ฉันได้ก.....ิ้.....นหอมของดอกไม้ที่กำลังผ.....ิ.....บาน
5. เขาทอดป.....าจนไหม้เก.....็.....ยม

ตอนที่ 2 เติมคำศัพท์ให้ตรงกับความหมาย

คำศัพท์	ความหมาย
1.	ไม่งอ
2.	แท้,ไม่ปลอม
3.	เกือบเหมือน
4.	ด้านที่คู่กับด้านยาว
5.	หมั่นเสาะแสวงหาเพิ่มเติมโดยไม่ยอมอยู่หนึ่ง

ตอนที่ 3 เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้วทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

1. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำ
 - ก. หลับ
 - ข. พลัง
 - ค. ตลาด
 - ง. ขลาด

2. ข้อใดเป็นคำควบแท้
 - ก. ไทร
 - ข. ทราย
 - ค. นิตรา
 - ง. ทรัพย์

3. ข้อใดเป็นคำควบไม่แท้
- ปรุง
 - คร้ว
 - กราบ
 - สร้อย
4. คำควบไม่แท้ข้อใดเขียนผิด
- ชราบ
 - อินทรี
 - ปราศรัย
 - ประเสริฐ
5. คำควบกล้ำในข้อใดเติม "ร" แล้วถูกต้องทุกคำ
- เพ_ิดเพ_ิน ข_ักไข_่
 - ผ_ื่อ_าม เป_มป_ี้_ดี
 - ไต่_่ต_อง ค_อบค_ัว
 - ข_ุกข_ัก พ_วดพ_าด
6. คำควบแท้ข้อใดเขียนถูกต้อง
- พลัดพลาภ
 - พร้อมเพรียง
 - คร้ายครึ่ง
 - คละบคละง
7. ข้อใดมีทั้งคำควบแท้และคำควบไม่แท้
- ครูปลูกกล้วยไถลับบ้าน
 - ขวัญร้องเพลงกล่อมลูก
 - ฉันทำงานบ้านกวาดบ้านคว่ำซาม
 - เธอร้องให้คร่ำครวญจนทรุดโทรม

8. “ตำรวจ.....ผู้ค้ายาเสพติด” ควรเติมคำใดในช่องว่าง

- ก. ปราบปราม
- ข. ปรักปรา
- ค. ครอบครอง
- ง. คลีคลาย

9. “ฉัน.....ข่าวการตายของคุณยาย ฉัน.....เสียใจมาก” ควรเติมคำใดในช่องว่าง

- ก. ทราบ แสร้ง
- ข. ทราบ เศร้า
- ค. ตรวจ แสร้ง
- ง. ตรวจ เศร้า

10. “ถึงโรงเหล้าเตากลั่นควันโขมง

โอบ้าปกรรมน้ำนรกเจียวอกเรา

ทำบุญบวชกรวดน้ำขอสำเร็จ

ถึงสุราพารอดไม่วอดวาย

มีคันโพงผูกสายไว้ปลายเสา

ให้มัวเมาเหมือนหนึ่งบ้าเป็นน่าอาย

พระสรรเพชญ์โพธิญาณประมาณหมาย

ไม่ใกล้กรายแกล้งเมินก็เกินไป”

(นิราศภูเขาทอง : สุนทรภู่)

จากบทกลอนข้างต้นมีคำควบกล้ำกี่คำ

- ก. 7 คำ
- ข. 8 คำ
- ค. 9 คำ
- ง. 10 คำ

เฉลยแบบฝึกทำยบท

บทที่ 1

แบบฝึกที่ 1

1. คำควบกล้ำ หมายถึง พยัญชนะสองตัว เขียนเรียงกันอยู่ต้นพยางค์ ใช้สระเดียวกัน ออกเสียงควบกล้ำเป็นพยางค์เดียว

2. คำควบกล้ำ แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้ 1) คำควบกล้ำแท้ 2) คำควบกล้ำไม่แท้

แบบฝึกที่ 2

อักษรควบแท้

1. กลุ่ม	2. โปร่ง	3. แกว่ง	4. แผล	5. โคลน
6. ขลุ่	7. ความ	8. ตรอก	9. พราก	10. พลุ

อักษรควบไม่แท้

1. ไชร์	2. สร้อย	3. แทรก	4. ศรีทธา	5. จริง
6. ศรี	7. ทราย	8. สระ	9. สร้าง	10. ไทร

บทที่ 2

แบบฝึกที่ 1

1. กราบ
2. ตรง
3. กลาง
4. กว้าง
5. แปรง

แบบฝึกที่ 2

1. กรอบ เปล่า
2. กว้าง กว่า
3. ปลอด เปรี้ยว
4. ปรับ ปลอม
5. ตรวจ กลับ

แบบฝึกที่ 3

คำตอบขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้สอน

แบบฝึกที่ 4

1. กรวด
2. กล้าพันธุ์ข้าว
3. เกวียน
4. เข้ากรุง
5. ตรากรตราทำงานหนัก

คำควบกล้าอักษรกลาง

1. เกวียน
2. กรวด
3. ไกล
4. เตรียม
5. กล้า
6. ตรากรตรา
7. ปลุก
8. กรุง
9. ไตรตรง
10. ปรับ

บทที่ 3

แบบฝึกที่ 1

1. ขรุขระ 2. ขลุ่ย 3. ขว้าง 4. ขวา 5. แผล

แบบฝึกที่ 2

1. ขริม ขรม
2. ผลี่ผลาม ขลุกขลัก
3. ขวิด ขวาง
4. แผลอ เวลา
5. ขวนขวาย ผลัด

แบบฝึกที่ 3

คำตอบขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้สอน

แบบฝึกที่ 4

1. เป่าขลุ่ย 2. ขวา 3. ไล่ขวิด 4. ทางขรุขระ 5. ของขลัง

คำควบกล้าอักษรสูง

1. ขลุ่ย 2. ขวา 3. ขวักไขว่ 4. โผล่ 5. ขวิด
6. ขลาด 7. ขรุขระ 8. แผลอ 9. ขว้าง 10. ขลัง

บทที่ 4

แบบฝึกที่ 1

1. ครู
2. คลาน
3. ควาย
4. พระ
5. พลอย

แบบฝึกที่ 2

1. คล้าย พร้อม
2. ครั้ง พรวดพราด
3. คว้า พลิกแพลง
4. ครัว พลัด
5. เพราะ พลาด

แบบฝึกที่ 3

คำตอบขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้สอน

แบบฝึกที่ 4

1. ฟรุ้งนี้
2. รีมคลอง
3. ควาย
4. เก็บพริก
5. พระ

คำควมกล้าอักษรต่ำ

1. ฟรุ้ง
2. ใคร
3. ครู
4. คลอง
5. ควาย
6. คล่องแคล่ว
7. ความ
8. พริก
9. เฟลิตเฟลิน
10. พระ

บทที่ 5

แบบฝึกที่ 1

1. เศรษฐี
2. สระ
3. สร้าง
4. พุทธา
5. ทруд

แบบฝึกที่ 2

1. ปราศรัย ทราบ
2. แทรก เสรีจ
3. ทрудโทรม ศรีทธา
4. จริง แสร้ง
5. เสริม จะเชิงเทรา

แบบฝึกที่ 3

คำตอบขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้สอน

แบบฝึกที่ 4

1. นกอินทรี
2. ริมหาดทราย
3. ทรัพย์สิน
4. ต้นไทร
5. เศร้าหมอง

คำควบกล้ำไม่แท้

1. อินทรี
2. ไทร
3. ทราย
4. ทรัพย์
5. ศรีทธา
6. ทрудโทรม
7. เศร้า
8. ประเสริฐ
9. จริง
10. เสรีจ

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 1

1. ร ว 2. ล ร 3. ว ล 4. ล ล 5. ล ร

ตอนที่ 2

1. ตรง 2. จริง 3. คล้าย 4. กว้าง 5. ขวนขวาย

ตอนที่ 3

1. ง 2. ค 3. ง 4. ก 5. ค
6. ข 7. ง 8. ก 9. ข 10. ค

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล นางสาวอภิญา ปานชา
 วัน เดือน ปีเกิด 18 กรกฎาคม 2529
 สถานที่เกิด อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 59 หมู่ 8 ตำบลโคกคราม อำเภอบางปลาม้า
 จังหวัดสุพรรณบุรี 72150
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย)
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนภัทรญาณวิทยา จังหวัดนครปฐม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2548 มัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนวิทย์ – คณิต
 จาก โรงเรียนสงวนหญิง จังหวัดสุพรรณบุรี
 พ.ศ. 2553 ศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย (เกียรตินิยมอันดับ 2)
 จาก มหาวิทยาลัยศิลปากร
 พ.ศ. 2557 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
 จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ